

ISSN 0125-8516
<http://e-journal.dip.go.th>

อุตสาหกรรมสาร

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์เป็นปีที่ 53 ฉบับเดือนกันยายน - ตุลาคม 2553

หน่วยงานเครือข่าย
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

11 ศูนย์ภาค
+ 1 ศูนย์เซรามิก

ISSN 0125851-6

9 770125 851009

หน่วยงานเครือข่าย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

424 ม.2 ถ.พหลโยธิน ต.ท่าศาลา อ.เกาะคา จ.ลำปาง 52130
โทรศัพท์ (054) 281 884, 282 375-6 โทรสาร (054) 281 885
e-mail : ceramic@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

(เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง
พะเยาแพร่ น่าน)
158 ถ.ทุ่งโฮเต็ล ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000
โทรศัพท์ (053) 245 361-2, 243 494, 242 226
โทรสาร (053) 248 315
e-mail: ipc1@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4

(อุดรธานี หนองบัวลำภู เลย หนองคาย)
399 ม.11 ถ.มิตรภาพ ต.โนนสูง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41330
โทรศัพท์ (042) 207 232-6, 207-238 โทรสาร (042) 207 241
e-mail: ipc4@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5

(ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
มุกดาหาร สกลนคร นครพนม)
86 ถนนมิตรภาพ ต.สำราญ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ (043) 379 296-9 โทรสาร (043) 379 302
e-mail: ipc5@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2

(พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ ตาก)
292 ถ.เลี้ยวเมือง-นครสวรรค์ ต.บ้านสร้าง
อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ (055) 282 957-9 โทรสาร (055) 288 021
e-mail: ipc2@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7

(ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ)
222 หมู่ที่ 24 ถนนคลังอาวุธ ต.ขามใหญ่ อ.เมือง
จ.อุบลราชธานี 34000
โทรศัพท์ (045) 313 772, (045) 313 945,
(045) 314 216, (045) 314 217
โทรสาร (045) 312 378, (045) 312 493
e-mail: ipc7@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3

(พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี)
200 ม.8 ถ.เลี้ยวเมือง ต.ท่าหลวง
อ.เมือง จ.พิจิตร 66000 โทรศัพท์ (056) 613 161-5
โทรสาร (056) 613 559 e-mail: ipc3@dip.go.th

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL PROMOTION

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
333 ถนนมิตรภาพ ต.สูงเนิน อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา 30190
โทรศัพท์ (044) 419 622 โทรสาร (044) 419 089
e-mail: ipc6@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8

(สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี
ลพบุรี อำเภองาม สระบุรี พระนครศรีอยุธยา
ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี ราชบุรี
สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)
117 หมู่ 1 ถ.มาลัยแมน ต.ดอนก่ายาน
อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000
โทรศัพท์ (035) 441 027, 441 029, 441 031
โทรสาร (035) 441 030
e-mail: ipc8@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

(ชลบุรี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี
ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว)
67 ม.1 ถ.สุขุมวิท ต.เสม็ด อ. เมือง จ.ชลบุรี 20000
โทรศัพท์ (038) 261-203, 273-702, 784 654-5
โทรสาร (038) 273 701
e-mail: ipc9@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11

(สงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส)
165 ถ.กาญจนวนิช ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ (074) 211 905-8 โทรสาร (074) 211 904
e-mail: ipc11@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10

(สุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต พังงา ระนอง ชุมพร)
131 ม.2 ถ.เทพรัตนกวี ต.วัดประดู่ อ.เมือง
จ.สุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ (077) 200 395-8 โทรสาร (077) 200 449
e-mail: cre-pic10@dip.go.th

Contents

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์เป็นปีที่ 53 ฉบับเดือนกันยายน - ตุลาคม 2553

27

39

- 06 ประสงค์ นิลบรรจง**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1
สร้างวิสัยทัศน์ “นำล้าหน้าโกอินเตอร์”
- 10 สิริกานต์ คำฤทธิ**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2
ต่อยอดศักยภาพเกษตรแปรรูปเมืองเหนือ
- 13 พรเทพ การศัพท์**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3
ส่งเสริม “ความเก่ง” ลึกถึง “แก่น”
- 16 นิสากร จึงเจริญธรรม**
ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4
โชว์เอกลักษณ์ท่องเที่ยวถิ่นอีสาน
- 19 ธนิตศักดิ์ บุญกลมศรีศักดิ์**
ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5
ปฏิวัติบุคลากรอีสานกลางด้วยเทคโนโลยี
- 22 อุไรวรรณ จันทราย**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6
ปั้นอีสานเป็นศูนย์บูรณาการเขตเกษตรเศรษฐกิจ
เพื่ออาหาร พลังงาน และอุตสาหกรรม
- 25 คมสันต์ ครองยุติ**
ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7
เพิ่มมูลค่าเกษตร-บริการ
ยกระดับอีสานสู่อินเตอร์
- 28 ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8**
มุ่งกระจายรายได้ และอุตสาหกรรม
สู่ภาคตะวันตก
- 30 กิตติพัฒน์ ปณิษฐารักษ์**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9
เผย 3 แนวคิด
มุ่งพัฒนาผู้ประกอบการภาคตะวันออก
- 33 สุราษฎร์ ฉิมพลีศิริ**
ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10
รวมกลุ่มคลัสเตอร์
เสริมจุดแข็งอุตสาหกรรมภาคใต้
- 36 ทวี แก้วมณี**
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11
ยกระดับคุณภาพชีวิตชาวด่านภาคใต้
- 39 สุเทพ ตันติวีรสุต**
ผอ.ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก
ลดต้นทุน-เพิ่มดีไซน์-สร้างต้นแบบ
เครื่องปั้นดินเผาไทย

Editor's Talk

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์เป็นปีที่ 53 ฉบับเดือนกันยายน - ตุลาคม 2553

เจ้าของ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

คณะที่ปรึกษา

นายอาทิตย์ วุฒิกะไร

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายสุรศิษฐ์ บุญฤทธิกลิ่น

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายพสุ โลหารชุน

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายวีรพล ศรีเลิศ

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นางศรีสุดา สำราญมัย

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

บรรณาธิการอำนวยการ

นางอร ทิฆัมพันธ์

ผู้อำนวยการกลุ่มประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวปานทิพย์ เปลี่ยนโมทิ

กองบรรณาธิการ

นายชูศักดิ์ เอกชน, นางสมจิตต์ เตียวนทรวงศ์,

นายวีระพล ฝ่องสุภา, นายไพฑูรย์ มะเียเมือง,

นางสุรางค์ งามวงศ์, นายธวัชชัย มะกล้าทอง,

นางสาวกนกกริช นฤมลโรจน์

ฝ่ายภาพ

นายทวีวัฒน์ หล่อกุล, นางวิภาณี อวยพรรุ่งรัตน์,

นางสมใจ รัตนโชติ, นายธนาธิกร กล้าพัก,

นายสุทิน คณาเดิม

ฝ่ายสมาชิก

นางสาวกัลลิกา ชุมศรี, นางสาวพรรณ รัตนบุญขันธ์,

นายสุรินทร์ ม่วงน้อย, นางสาวศิริธร ชัยรัตน์

จัดพิมพ์

บริษัท ชินต์ อาร์ต จำกัด

เลขที่ 2 ลาดพร้าว 101 แขวงคลองจั่น

เขตบางกะปิ กทม. 10240

โทร. 0 2736 9940 - 1 โทรสาร. 0 2736 9494

สมัครสมาชิกวารสาร

บรรณาธิการวารสารอุตสาหกรรมสาร

กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กทม. 10400

สมัครผ่านโทรสาร 02- 354 3299

สมัครผ่านเว็บไซต์ <http://e-journal.dip.go.th>

ภาพรวมกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นองค์กรหลักในการนำภูมิปัญญา นวัตกรรม องค์ความรู้ เพื่อการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมไทยให้มั่นคง และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

พันธกิจ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศ ด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และธรรมมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กำหนดยุทธศาสตร์ 4 ปี (2553-2556) ประกอบด้วย

- 1) การสร้างและพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและยั่งยืน
- 2) การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
- 3) การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

การบริการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้บริการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และเครือข่ายผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ โดยเป็นแกนกลางในการส่งเสริมและพัฒนาด้วยรูปแบบการบูรณาการดำเนินงาน อาทิ การให้คำปรึกษาแนะนำ การฝึกอบรม การบ่มเพาะธุรกิจ การเชื่อมโยงธุรกิจ (Cluster) การวิเคราะห์ทดสอบวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ด้านกายภาพเชิงกลและเคมี การพัฒนาระบบการผลิต การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) มาใช้ในกิจการ การจัดแสดงนิทรรศการและการจัดร้านแสดงสินค้าให้เข้าสู่ช่องทางทางการตลาดทั้งใน และต่างประเทศเพื่อให้ผู้ประกอบการและอุตสาหกรรมมีสมรรถนะ และขีดความสามารถในการประกอบการ เกิดผู้ประกอบการใหม่ในอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชน และเครือข่ายผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และธรรมมาภิบาล

บรรณาธิการบริหาร

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

อธิบดี

รองอธิบดี

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนผู้เชี่ยวชาญ

กลุ่มตรวจสอบภายใน

- ด้านการพัฒนาระบบอุตสาหกรรม
- ด้านนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม

สำนักบริหารกลาง

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล
- กลุ่มบริหารคลังและงบประมาณ
- กลุ่มพัสดุและอาคารสถานที่
- กลุ่มประชาสัมพันธ์
- ส่วนบริหารเงินทุน

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1-11

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนบริหารยุทธศาสตร์
- ส่วนบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาระบบสนับสนุนอุตสาหกรรม

สำนักบริหารยุทธศาสตร์

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนยุทธศาสตร์ระบบบริหาร
- ส่วนพัฒนาระบบบริหาร
- ส่วนแผนปฏิบัติงานและงบประมาณ
- ส่วนบริการและประเมินผล
- ส่วนบริการสารสนเทศ
- ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ

สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- กลุ่มพัฒนาการจัดการ
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต
- ส่วนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- ส่วนเสริมสร้างการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนศึกษาและพัฒนาบริการอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาขีดความสามารถบริการอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนามาตรฐานและเครือข่ายบริการอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่
- ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ
- ส่วนสร้างสังคมผู้ประกอบการ

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาองค์กรอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาเชื่อมโยงอุตสาหกรรมชุมชน
- ส่วนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ส่วนพัฒนาภูมิปัญญาและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ส่วนพัฒนาส่งเสริมการตลาดชุมชน

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนเทคโนโลยีการผลิตพื้นฐาน
- ส่วนเทคโนโลยีการผลิตก้าวหน้า
- ส่วนเทคโนโลยีประยุกต์
- ส่วนส่งเสริมมาตรฐานเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสนับสนุน

สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
- ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์
- ส่วนพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม
- ส่วนพัฒนาการใช้พลังงานและสิ่งแวดล้อม

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมชาวมุสลิม

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ส่วนบริหารยุทธศาสตร์
- ส่วนพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์
- ส่วนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

หน่วยงาน
ที่จัดตั้งภายใน

ประสงค์ นิลบรรจง

พอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

สร้างวิสัยทัศน์ นำลั่นนาโกอินเตอร์

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

ผู้นำทัพอุตสาหกรรม

ดินแดนลั่นนา ภูมิภาคที่สร้าง

รายได้ทางเศรษฐกิจ

เป็นอันดับต้นๆให้กับประเทศ

พร้อมผงาดสู่ความเป็นผู้นำ

ด้านการค้าระหว่างประเทศ

ในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ด้วยศักยภาพการบริหาร

รอบด้าน ทั้งพัฒนาการจัดการ

วัตถุดิบต้นน้ำ และการตลาดเชิงรุก

เพื่อบรรลุเป้าหมาย

ความเป็นสากล

โครงการไฮไลต์ของ

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

ในแบบฉบับอินเตอร์ อย่าง

โครงการพัฒนาผู้ประกอบการให้สอดคล้อง

กับเส้นทางการค้าจีน-ไทย (R3A)

หรือโครงการกระตุ้นบทบาท

การเกษตรอินทรีย์เพื่อสนองตอบเทรนด์

การส่งออกทั่วโลก ล้วนเกิดจากวิสัย

ทัศน์ระดับสากล

นายประสงค์ นิลบรรจง ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 ได้พยายามปรับระบบไอทีเข้ามาใช้กับการทำงาน และพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานต่างๆ และศึกษาภาษาจีน และพม่าไว้ เพื่อเตรียมความพร้อมอินเทอร์เน็ต

เมื่อหัวหน้าทีมพร้อมลุย ลูกทีมพร้อมทำงาน ผู้อำนวยการศูนย์ภาคที่ 1 จึงเปิดฉากนำโครงการต่างๆที่ “รับลูก” จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมากถึง 20 โครงการ จากที่มีทั้งหมด 30 โครงการ ผ่านงบประมาณ 160 ล้านบาทตั้งแต่ปี 2550 -2554 มาดำเนินการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเขตหน้าอุตสาหกรรมในภูมิภาคนี้ทั้งล้านนา และ ล้านนา 2

ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร การแปรรูปอาหารเพื่อการส่งออก และสินค้าเกษตรแปรรูป ซึ่งยังไปได้ดีในช่วงนี้ และหัตถกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการ อย่างของที่ระลึก และสินค้าตกแต่ง ซึ่งขณะนี้จัดได้ว่าอยู่ในช่วงปากเหว

เสริมบทบาทเส้นทางลงทุน R3A

นอกจากจะเดินตามรอยของกรมฯแล้ว ศูนย์ภาค 1 ยังรังสรรค์โครงการขึ้นใหม่ด้วยตัวเอง โดยคำนึงถึงโอกาสทำการค้ากับอนุภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นสำคัญ โดยจะปรับยุทธวิธีต่างๆ ให้เข้ากับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

บทบาทของศูนย์ที่ผ่านมา ได้ทำการศึกษาเส้นทางเชื่อมต่อกันในอนุภาคนี้อีกจากกรุงเทพฯ ศูนย์หนึ่งหรือ R3A และนโยบายการค้าต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ R3A ตลอดจนศึกษาผลกระทบจากการเปิดเส้นทางนี้ด้วย เพื่อจะจัดทำโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับแผนขยายอุตสาหกรรมของจีนตอนใต้

หลังจากลงพื้นที่ศึกษางานตามเส้นทาง R3A ถึงสามครั้งแล้ว ก็ยังเห็นโอกาสทางการค้าของไทยมากเป็นพิเศษ

ผอ.ประสงค์ กล่าวอีกว่า ได้เตรียมแผนการหนึ่งไว้ตั้งแต่ปีที่แล้ว (2552) สำหรับพัฒนาผู้ประกอบการตั้งแต่ต้นน้ำ นั่นคือ การศึกษาเพื่อรับวัตถุดิบจากจีนมาแปรรูปในไทย เริ่มต้นด้วยยางพารา ซึ่งคนไทยชำนาญมากกว่าคนจีน โดยจัดตั้งโรงงานในเชียงราย เพื่อรวบรวมวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงวัตถุดิบจากไทย ทั้งภาคเหนือตอนบน และอีสาน

เดินหน้าหนุนธุรกิจชา-กาแฟ

นอกจากนั้น ยังสานต่อโครงการส่งเสริมสินค้าออร์แกนิก ซึ่งเริ่มดำเนินการไปแล้วเมื่อ 3 ปีก่อน อย่างลำไยออร์แกนิก เพื่อส่งออกไปยังยุโรป และประเทศพัฒนาแล้ว และกำลังเดินหน้าทำชาออร์แกนิกส่งออก พร้อมวางแผนว่าจะส่งเสริมการปลูกกาแฟออร์แกนิกในปี 2554 ด้วย

ผอ.ประสงค์ ขยายความต่อว่า ต้องเข้าไปปรับวิธีการปลูกลำไย ชา กาแฟ ให้เป็นฟาร์มออร์แกนิกที่ทำได้ง่าย โดยธรรมชาติ ไม่ต้องใส่ปุ๋ย โดยเตรียมไร่ใหม่ หรือปรับพื้นที่ส่วนหนึ่งให้เป็นออร์แกนิก ตลอดจนจัดระเบียบพื้นที่ปลูก (Zoning) เช่น ปลูกกาแฟที่ต้นน้ำ ปลูกในที่ร่ม ป่าชุมชน ไม่ติดสารพิษ เป็นต้น

ปัจจุบันผู้ประกอบการที่อยู่ในศูนย์ภาคที่ 1 ประกอบด้วยชาอัสสัม ชาศรีลังกา หรือชาเมี่ยงใบใหญ่ประมาณ 25 กลุ่ม ตามด้วยลำไยประมาณ 30-40 กลุ่ม และผู้ประกอบการกาแฟหน้าใหม่ ที่ปลูกได้ทั้งอาราบิก้าและโรบัสต้า ที่ลำปาง (ประดุม้า) และ กาแฟดอยหล่อให้เป็นสินค้าไฮเอนด์ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผ่านรูปแบบของฟาร์มออร์แกนิกครบวงจร แล้วเข้าสู่กระบวนการแปรรูปในโรงงาน ซึ่งได้รับมาตรฐาน GMP และ ISO ตลอดจนต้องได้รับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก (IFOAM)

โดยต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ อาทิ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ออกมามาตรฐานออร์แกนิก และสถาบัน Institute of Quality Standard เพื่อดำเนินการออกมาตรฐาน IFOAM เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ยุโรป และสร้างชื่อในตลาดโลกให้ปรากฏแบรนด์ไทยให้ได้ และนอกจากวัตถุดิบเกี่ยวกับอาหารแล้ว ทางศูนย์ฯ ภาค 1 ยังประสานงานร่วมกับสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (ไจก้า) ของกระทรวงต่างประเทศ เพื่อเข้าไปพัฒนาแหล่งผลิตกระดาษสาในประเทศลาว

เนื่องจากไทยต้องซื้อวัตถุดิบกระดาษสาจากลาวมากถึง 80% จึงจำเป็นต้องเข้าไปส่งเสริมกระบวนการเก็บผลผลิตให้ได้มาตรฐาน และมีของเสียน้อยที่สุด หรือจะเรียกว่าไปช่วยคิดของดีเข้ามาก็ได้ รวมทั้งช่วยเรื่องการแปรรูปเบื้องต้นด้วยการใช้ H₂O ในการพอกย้อมแทนโซดาไฟ ทำให้สารที่เหลือจากการพอกย้อมคือโพแทสเซียม นำมาทำเป็นปุ๋ย ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพื่อสะท้อนถึงวัตถุดิบคุณภาพที่ดีที่สุด

ส่วนสินค้าหัตถกรรม จะเน้นบทบาทการใช้ที่ปรึกษาในพื้นที่ (Service Provider) ของสมาคมผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าหัตถกรรมภาคเหนือ (NOHMAX) แนะนำเรื่องการออกแบบที่มีความเป็นไทย และแลกเปลี่ยนแนวคิดกันระหว่างผู้ผลิตและนักออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางการตลาด (Creative Economy)

นอกจากนี้ยังส่งเสริมผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ล้ำพูน และกระตุ้นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเว็บไซต์ และแอนิเมชันตลอดจนโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับนักท่องเที่ยวมาอยู่อาศัย ทั้งแบบแพ็คเกอร์ และมีฐานที่อยู่ในแม่ฮ่องสอน และสนับสนุนการแปรรูปไม้สู่สินค้าหัตถกรรมและเฟอร์นิเจอร์ที่เน้นการใช้สอยในจังหวัดลำปาง

ด้านพะเยา แพร่ น่าน มองว่าน่าจะเป็นเมืองหน้าด่านได้ดี จึงมุ่งให้ความสำคัญด้านระบบขนส่ง และรับสินค้ามาแปรรูป โดยอาศัยความร่วมมือกับหลายหน่วยงาน เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ NOHMAX เป็นต้น

เปิดประตูสู่สากล

ถัดจากงานพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำทั้งในและต่างประเทศ ก็มาถึงการดูแลเรื่องการค้าและการเงินระดับมหภาค สืบเนื่องจากข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) หรือที่เราเรารู้กันว่าสินค้าภาษี 0% ทำให้ทางศูนย์ฯ ต้องพยายามผลักดันให้ผู้ประกอบการปรับตัว และรับรู้เงื่อนไขหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อรองรับการซื้อขายที่จะหลั่งไหลในอนาคต

หลายคนกลัวว่ามีเอฟทีเอจะเสียเปรียบ ทำให้ศูนย์ฯ ภาค 1 ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี คัดแยกอย่างดี เน้นชัดเจนว่าจะเอาตรงไหน ทำตรงไหนให้เป็นอะไร เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยได้เปรียบ

วิธีการของศูนย์ฯ ภาค 1 เริ่มจัดการกับข้อจำกัดจากกรณีเขตการค้าเสรี ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ยกตัวอย่างสินค้าพวกซากาแฟราคาถูกจะเข้าไทยได้ง่าย ทำให้ต้องจัดแบ่งกลุ่มตลาดให้ชัดเจน จัดสินค้าราคาไม่สูงเพื่อนำเข้า และส่งออกสินค้าที่มีราคาสูงอย่างออร์แกนิกออกไปแทน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้อยู่รอด

อีกทั้งสรรหาสินค้าที่มีศักยภาพไปเจาะตลาดต่างแดน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า สินค้าที่มีความเป็นไทยกำลังได้รับความนิยมจากคนจีนที่อาจเบื่อความเป็นจีน และประทับใจกับสินค้าหัตถกรรมของไทยมีความสวยงาม น่าสนใจ เมื่อครั้งเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและเข้าพักในโรงแรมบูติกต่างๆ

ทำให้ต้องมุ่งไปที่สินค้าที่มีพัฒนาการแล้ว ส่งเสริมการออกแบบใส่ความเป็นไทยเข้าไปควบคู่กับดูเทรนด์การตลาดเป็นหลัก เพื่อสร้างมาตรฐานสินค้าไทยไปขายในตลาดจีนและทั่วโลก พร้อมจัดการเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนทางการเงินให้เป็นสากลทั้งสองฝ่ายควบคู่กันไปด้วย

ผู้อำนวยการศูนย์ภาค 1 เล่าว่าปัจจุบันจีนยังไม่เป็นอินเตอร์ ยังใช้การซื้อขายลักษณะโบราณ แบบยื่นหมื่อยื่นแมวอยู่ หากจะทำการซื้อขายล็อตใหญ่ ก็ต้องหาแผนป้องกันตรงนี้ มิฉะนั้นจะขาดความไว้นื้อเชื่อใจ ไม่กล้าซื้อขาย เราก็กลัวของที่ส่งไปจะไม่ได้เงิน ทางจีนก็ไม่ไว้วางใจเราเหมือนกัน ทำให้ต้องหาหน่วยงานของธนาคารที่มีสาขาในประเทศจีนตอนใต้ เช่น คุณหมิง มาให้ความรู้กับผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ

ภารกิจต่อไป คือ การเดินหน้ารถตลาดต่างประเทศเต็มตัว ผอ.ประสงค์ เล่าว่า จากการศึกษเส้นทาง R3A ไม่ได้เน้นแต่เรื่องต้นน้ำ แต่มองเห็นโอกาสการตลาดที่น่าจับตาหลายประการ

หนึ่งในนั้นคือเสาะหาโอกาสเข้าไปทำการค้ากับศูนย์การค้าของจีนขนาดใหญ่ ที่อยู่ระหว่างจีนและลาว คาดว่ากำลังซื้อจะมีมาก หรือการเข้าไปขอพื้นที่จัดงานแสดงสินค้าให้คนจีนเข้ามาซื้อสินค้าไทยมูลค่ากว่า 70 ล้านบาทอย่างที่ผ่านมา และกระตุ้นการเปิดตลาดใหม่ อย่างกรณีสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ออร์แกนิก) ทำให้ไทยมีโอกาสนำผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐาน IFOAM ไปขายและคนที่พร้อมจะทำออร์แกนิกและพวกไบโอฟาร์ม ไปโฉบถึง จีน อินเดีย เยอรมนี อิตาลี และสหรัฐอเมริกาแล้ว

ขณะเดียวกัน ก็ต้องเหลียวดูการตลาดในประเทศด้วย ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์ภาค 1 ยกตัวอย่างโครงการช่วยเหลือระยะสั้น อาทิประสานงานกับบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ให้บริการเงินทุนอุตสาหกรรมในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 โดยมีศูนย์ภาคค้าประกัน

อีกทั้งเสาะหาพื้นที่ขายในประเทศ ด้วยการจัดงานแสดงสินค้าปีละ 3 ครั้ง คือ ปลายเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม จัดงานกีฬแฟร์ และตามด้วยปลายเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ คืองานอุตสาหกรรมแฟร์ ซึ่งจัดโดยสภาอุตสาหกรรม และโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) และ งานคอตตอนแฟร์ จากสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และหอการค้า พร้อมวางแผนจัดงานซื้อมาขายไปสินค้าอุปโภคบริโภคช่วงกลางปีเพื่อกระตุ้นยอดขายช่วงโลว์ซีซั่น ตลอดจนเดินสายการตลาดไปยังที่ต่างๆ เช่น มาร์เก็ตเพลสที่เชียงใหม่และพื้นที่ใหม่ๆ

ทุกกระบวนการต่างพุ่งเป้าหมายเดียวกัน คือการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้ก้าวไกลทัดเทียมนานาชาติ ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

เลขที่ 158 ถนนทุ่งโฮเต็ล ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50000
โทรศัพท์ (053) 243 494, (053) 245 361-2 โทรสาร (053) 248 315

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง พะเยาแพร่ และน่าน

สิริกานต์ คำฤทธิ

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2

ต่อยอดศักยภาพ เกษตรแปรรูป เมืองเหนือ

ดินแดนเชื่อมต่อสองภาค เหนือตอนล่าง
กลางตอนบน รองรับตำแหน่งยุทธศาสตร์
สำคัญของผลผลิตทางการเกษตรไทย
ภายใต้การดำเนินงานของโครงการต่างๆ
มุ่งเน้นความสามารถของอุตสาหกรรม
ผู้บริหารหญิงเก่ง ซึ่งใช้พลังใจทั้งหมด
ทุ่มเท และพัฒนาความก้าวหน้า
ตามศักยภาพแต่ละจังหวัด

บรรดาโครงการยิ่งใหญ่ระดับชาติ (Big Project)
ทั้งหลาย อาจแปรค่าความฝันอันสวยงามเป็น
ความสำเร็จให้ปรากฏขึ้นมาได้ก็จริง แต่สำหรับ
คนอีกรุ่นหนึ่ง อาจต้องการให้เกิดการพัฒนา
อย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ทว่ามั่นคงและแข็งแกร่ง
เพื่อสนองตอบความสุขอันแท้จริงของคนในพื้นที่
นั้นๆ มากกว่า

เสียงเรียกร้องจากผู้ประกอบการในพื้นที่
จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์
และ ตาก ทำให้นางสิริกานต์ คำฤทธิ ผู้อำนวยการ
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2 ต้องใช้
บทบาทผู้บริหารหญิงที่มีความ “อ่อนน้อม แข็ง
ใน” ลุกขึ้นมาทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด

ความเป็นผู้หญิง ทำให้ตระหนักถึงความ
เห็นอกเห็นใจ และความต้องการภายในจิตใจ
ของผู้ประกอบการและคนในพื้นที่ 5 จังหวัดทาง
ภาคเหนือตอนล่างเป็นอย่างดี

ผู้อำนวยการท่านนี้ กล่าวเพิ่มเติมว่า
ถ้าโครงการต่างๆของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ที่ดำเนินงานผ่านศูนย์ฯ ภาค 2 นั้นมีส่วนช่วยให้
ธุรกิจอุตสาหกรรมดำเนินไปได้ดี ผลกระทบ

เชิงลบในทางธุรกิจก็จะไม่มากระทบกระเทือนรายรับทางเดียวของผู้ประกอบการ

ในขณะเดียวกัน ข้าราชการได้รับค่าจ้างอันเป็นตัวเลขที่แน่นอนจากราชการ ก็ต้องคำนึงถึง “ใจเขาใจเรา” และเล็งเห็นผลประโยชน์ของแผ่นดินเป็นหลัก ฉะนั้นหน้าที่สำคัญของบุคลากรในศูนย์ภาคที่ 2 คือ ทำงานบริการ (Service Mind) รับใช้ความต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งหลายด้วยความสุข ความชอบ และมีใจรักให้เต็มที่

นอกจากทำตามหน้าที่แล้ว สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ วิสัยทัศน์และกรอบนโยบายของศูนย์ภาค 2 ที่จะมองจุดแข็งของแต่ละจังหวัด แล้วต่อยอดจุดแข็งนั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการได้ประโยชน์สูงสุด ไม่ใช่หันมาแข่งกันเอง แต่ต้องเป็นพันธมิตรกัน เพื่อผลประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง

ยกตัวอย่าง กรณีเขตการค้าเสรี (FTA) เข้ามา มีอิทธิพลมากขึ้น ผู้ประกอบการไทยจึงต้องรู้จักเชื่อมโยงกับแหล่งวัตถุดิบและผู้ค้า (Supply chain) ซึ่งทางศูนย์ภาค 2 พร้อมรับภารกิจ “นักอินทรียี่จ้องเหยื่อ” มองให้ทะลุว่าใครเก่งอะไรก็ไปพัฒนาให้เขาทำตรงนั้นให้ดี แล้วหาทางประสานติดต่อกับสายพานการผลิตอื่นๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายได้ประโยชน์สูงสุด

“พวกเรามีความสุขที่เราเข้าไปแนะนำ สอนบริหารจัดการรูปแบบใหม่ โดยเราจะจัดการองค์ความรู้เข้าไปทำให้มีระบบขึ้น เป็นเครือข่ายกัน ทำเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ต่อเติมเสริมผืนให้นักธุรกิจ โดยใช้เครื่องมือคล้ายกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม แต่จะคัดเลือกเครื่องมือใดมาใช้ก็แล้วแต่ศักยภาพของพื้นที่นั้นๆ”

ส่งเสริมจุดแข็งแต่ละจังหวัด

โครงการต่างๆ มุ่งอุ้มชูอุตสาหกรรมไฮไลต์ของดินแดนภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่สินค้าพืชผลการเกษตร ซึ่งเป็นเกษตรแปรรูปส่วนใหญ่ และกลุ่มที่พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry) ซึ่งสามารถแยกการพัฒนาเอสเอ็มอีในแต่ละจังหวัด ได้ดังนี้

จังหวัดพิษณุโลก ถือเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่าง และยังเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคอินโดจีนทางศูนย์ภาค 2 จึงวางแผนผลักดันจุดแข็งเรื่องระบบขนส่ง (Logistics) ให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมขนส่งของภูมิภาคนี้

ควบคู่ไปกับการพัฒนาปรับปรุงโรงงานเกษตรครบด้าน อย่างอุตสาหกรรมแปรรูปไก่สด จะเข้าไปดูแลแบบครบวงจร ตั้งแต่โรงเลี้ยงไก่ โรงเชือดไก่ โรงการแปรรูป และส่งจำหน่าย โดยเน้นลดต้นทุนการผลิต ปรับปรุงประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐาน GMP เป็นต้น

นอกจากนั้นเมืองสองแควแห่งนี้ ยังมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่น่าจับตาและยังมีช่องทางเติบโตในอนาคต

ไล่ขึ้นไปยังจังหวัดสุโขทัยที่มีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยว ทางศูนย์ภาค 2 เข้าไปเสริมองค์ความรู้ด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC มืออาชีพ) เฉพาะกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยว

อีกทั้ง ยังสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งกระจายตัวทั่วจังหวัดให้ผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น โรงงานเส้นก๋วยเตี๋ยวไร้มัน เป็นต้น และทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ เจาะจงเป็นรายสาขา เช่น อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาบ้านทุ่งหลวง ที่เคยประสบปัญหาเครื่องปั้นดินเผาราคาต่ำ วัตถุดิบหลักอย่างดิน ก็ค่อยๆหมดไป แคมเปญงานชาวบ้านก็ลดน้อยถอยลง แล้วยังต้องเผชิญกับค่าขนส่งสูง แต่กลับมีรายรับต่ำ จึงเข้าไปเสนอแนะให้เปลี่ยนมาทำของตกแต่งประดับ เช่น ตุ๊กตาประดับ เพื่อเพิ่มช่องทางตลาดให้มากขึ้น

ตลอดจนบรรดาเครื่องเงิน ซึ่งคนเมืองเก่าแห่งนี้มีฝีมือจัดจ้านเป็นที่ยอมรับอยู่แล้ว เพียงเข้าไปสอบถามความต้องการที่แท้จริง เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐต่อยอดฝีมือและทักษะของพวกเขาให้เป็นมืออาชีพมากขึ้น

สำหรับจังหวัดอุดรธาตินั้น ผอ. สิริกานต์ วางตำแหน่งของจังหวัดให้เป็นเมืองหน้าด่านสำหรับค้าขายสินค้านำเข้า ไม่ว่าจะเป็นไม้ หรือสินค้าผลไม้เลื่องชื่ออย่าง สับปะรด ลางสาด มันสำปะหลัง ข้าวโพด

และถ้าแวะไปจังหวัดเพชรบูรณ์นั้น หากตลาดผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมะขาม ก็ถือว่าไปไม่ถึงเมืองมะขามหวานแห่งนี้ ศูนย์ภาค 2 เล็งเห็นความสำคัญของผลิตภัณฑ์ที่จะเป็นของที่ระลึกประจำจังหวัดเป็นอันดับต้นๆ คู่ไปกับสนับสนุน ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผ่านโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ในชื่อ NEC Inn

ตามมาด้วยการแก้ปัญหาระบบการจัดการของเกษตรกร ผู้อำนวยการศูนย์ภาค 2 เล่าถึง พี่เชษฐภกิจอย่างข้าวโพดที่เกษตรกรปลูกกันมาถึง 1.4 ล้านไร่ หรือคิดเป็นปริมาณผลผลิตถึง 20% ของข้าวโพดที่ปลูกในไทยทั้งหมด ทำให้หมวดข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์สร้างรายได้ให้เกษตรกรจังหวัดเพชรบูรณ์มากถึง 2 พันกว่าล้านบาทต่อปี

พสนพ การศัพท์

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3

ส่งเสริม “ความเก่ง” ลึกถึง “แก่น”

ดินแดนภาคกลางตอนบน
อันอุดมสมบูรณ์ และถือเป็นอู่ข้าวอู่น้ำ
เลี้ยงปากท้องคนไทยให้อิ่มหนำ จุดประกาย
วิสัยทัศน์มุ่งมั่นพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
แปรรูปให้เติบโตใหญ่ โดยผู้บริหาร
หนุ่มใหญ่ไฟแรงที่มี “ลูกล่อลูกชน”
พร้อมประสานความร่วมมือ
กับทุกฝ่ายเพื่อก่อความสำเร็จ
ให้กับผู้ประกอบการ อย่างมั่นคง
และยั่งยืน

นโยบายและมาตรการส่งเสริมสนับสนุนเอสเอ็มอี
ทางภาคเหนือตอนล่างกลุ่ม 2 หรือจะเรียกว่าภาคกลาง
ตอนบน อันได้แก่จังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์
และอุทัยธานีนั้น ล้วนต้องการเน้นการเพิ่มศักยภาพและ
ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย
ให้มีความเข้มแข็งและสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็ม
ศักยภาพ

นายพรเทพ การศัพท์ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริม
อุตสาหกรรมภาคที่ 3 เริ่มเข้ามาดูแลศูนย์แห่งนี้เมื่อปี
2550 หลังจากเริ่มต้นการทำงานนักวิชาการอุตสาหกรรม
ที่จังหวัดเชียงใหม่และดูแลภาคเหนือทั้งหมด 17 จังหวัด
จนกระทั่งปี 2548-2549 ได้ย้ายมาทำงานภาคอีสาน
แล้วจึงมาเป็นผู้บริหารที่ศูนย์ฯแห่งนี้

ประสบการณ์การทำงานอันโชกโชนทำให้ ผู้อำนวยการ
ท่านนี้ มองเห็นงานของกรมฯในระดับภูมิภาคอย่าง
เข้าใจพื้นที่ภาคเหนือและภาคกลางตอนบน อีกทั้งสั่งสม
ความสัมพันธ์(Connection) รู้จักคุ้นเคยกับคนในพื้นที่เป็น
อย่างดี จึงเป็นใบเบิกทางเป็นประโยชน์ในการทำงาน
บริหาร ทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้น

ส่วนความยากของตำแหน่งหัวเรือใหญ่ อาจต้อง
ปรับตัวเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อย่างเมื่อ

ครั้งไปเป็นหัวหน้าส่วนอุตสาหกรรม ดูแลงานด้านเซรามิก ต้องอาศัยการทำงานกับคนนอก (Outsourcing) ทำให้เขาเรียนรู้ที่จะกำกับดูแลให้ทันคนนอก แล้วนำมาปลูกฝังและจุดความสนใจให้กับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ภาค 3 แล้วใส่ความชอบด้านวิชาการ และบริการให้รู้สึกเป็นความภูมิใจเมื่อได้ทำงานลงไปด้วย

“เรามุ่งให้บรรลุเป้าหมายเต็มร้อย และคำนึงว่าต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายร่วมกับผู้ประกอบการ จึงต้องใช้กระบวนการคัดเลือกโครงการต่างๆ มาสนองอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะปัจจุบันวิทยาการใหม่เร็วมาก ผู้ประกอบการก็มีความรู้ ประสบการณ์ เราจึงต้องหาคนเก่งมาทำให้เก่งมากขึ้น ต้องเป็น Front Office เป็นหน้าด่าน ไปเสนอโครงการใดๆ ก็ต้องกำกับให้เป็นและตีโจทย์ให้แตก”

หัวหน้าใหญ่ใจดีจึงหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร เพื่อสร้างความพร้อมให้กับบุคลากร ก่อนออกไปสร้างงานให้กับผู้ประกอบการ

ทั้งการส่งเสริมการบริหารจัดการความรู้ (KM) จนได้รับตำแหน่งหน่วยงานดีเด่นของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการจัดการความรู้ในปี 2551

ยกกระบวนการที่พัฒนาทั้งระบบ

หลังจากสร้างบุคลากรที่มีความเก่งฉกาจในการให้บริการแล้ว หน้าที่ต่อมาคือการสร้างเสริมทิศการทำงานให้ดำเนินไปในทางเดียวกัน ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์ภาค 3 พึงเน้นความสำคัญให้กับอุตสาหกรรมดั้งเดิม คำนวณร่วมกับปริมาณผลผลิตการเกษตร ประกอบกับพิจารณา GDP ของกลุ่มจังหวัด รวมถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมบริการ และแนวโน้มในการส่งออก เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของภูมิภาค และเกี่ยวข้องกับการกินอยู่ให้ดีขึ้น

ผอ.พรเทพ กล่าวว่า จะดูยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดเป็นหลัก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับภาคเกษตร และการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร จะพยายามจัดสรรโปรแกรมต่างๆ โดยเน้นความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญ รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาให้เกิดการรวมกลุ่มผู้ประกอบการขึ้น (Cluster)

“จะทำโครงการในอุตสาหกรรมอะไรดี ก็ต้องหาผู้เชี่ยวชาญมาศึกษากระทบ และจัดหาคนเก่งๆ เพื่อทำงานเชิงรุก สอนความต้องการใหญ่ๆ เป็นหลัก โดยดูความหนาแน่นในพื้นที่ เพื่อจะตอบสนองคนในจังหวัดได้เต็มที่ และพิจารณาลักษณะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และพัฒนาให้เป็นกลุ่มสินค้าของฝากแต่ละจังหวัด ตลอดจนสานต่อกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยทำงานให้สอดคล้องกันให้ระบบยกระดับในภาพรวม”

การเปิดพื้นที่ให้ที่ปรึกษาเข้ามาช่วยเหลือ อาจไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทางศูนย์ฯ ภาค 3 จำเป็นต้องขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเข้าดำเนินการให้ต่อเนื่องหรือไม่ใช่แค่เข้าไปดูแลจัดตั้งภายในโรงงาน แต่ต้องมุ่งเน้นความเป็นกลุ่มเป็นก้อน หรือ คลัสเตอร์ ด้วย

โดยจัดทำแผนงานร่วมกันทั้งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเอง และบทบาทความช่วยเหลือของจังหวัด โดยดูองค์ประกอบทั้งภายในนอกภายใน มองดูว่ามีเนื้อหากิจกรรมอะไร หรือมีเครื่องมืออะไรในมือ และควรจะสนใจกลุ่มไหน เพื่อให้เกิดผลกระทบใหญ่ๆ แล้วเหลียวดูว่าจังหวัดสนับสนุนอะไรที่จะร่วมกันผลักดันให้เดินหน้า

ผลงานเด่นคลัสเตอร์ข้าว

ผอ. พรเทพ การศัพท์ ขยายภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น ด้วยการยกตัวอย่างโครงการสำคัญๆ ผ่านบรรดากลุ่มอุตสาหกรรมสร้างชื่อให้กับภาคเหนือตอนล่าง

ซึ่งมีทั้งผลด้านเกี่ยวกับข้าว ซึ่งจังหวัดพิจิตรครองอาณาจักรพื้นที่ปลูกข้าวและได้ก่อตั้งคลัสเตอร์ข้าว และทำให้จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีคนจากภูมิภาคอื่นเข้ามาสร้างอุตสาหกรรมมากที่สุดกลายเป็นพื้นที่แหล่งสีข้าว แหล่งสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้มุ่งเน้นการแปรรูปมันสำปะหลัง

หากจะพูดถึงข้าวในภาคอุตสาหกรรม คงต้องหันมาพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการโรงสีข้าวด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งที่ผ่านมาเน้น เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพโรงสีข้าวได้รับการเหลียวแลน้อยและขาดการปรับปรุงการผลิตมานานอาจเป็นเพราะนโยบายการรับจำนำข้าว ทำให้การปรับปรุงสีข้าวถูกละเลยไป เพราะสีแล้วไม่ต้องคำนึงต้นทุน ในขณะที่การประกันราคาข้าว ทำให้โรงสีต้องปรับตัวมากขึ้น

ฉะนั้น เมื่องบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี 2552 ถูกส่งมายังศูนย์ภาคที่ 3 จึงไม่ลังเลที่จะส่งต่อสมาคมโรงสีข้าวของจังหวัดนครสวรรค์ที่มีสมาชิกอยู่กว่า 20 ราย โดยหวังว่าอุตสาหกรรมนี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัว

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3 เริ่มประสานโครงการต่างๆ เข้ามาดำเนินการ เริ่มจากโครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตโรงสีข้าว ด้วยการเข้าไปปรับปรุงประสิทธิภาพผลิต ลดการสูญเสียในการผลิต ใช้วัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ และนำความรู้ เทคโนโลยี และองค์ความรู้เข้ามาการจัดการสินค้าคงคลัง และศึกษาการใช้เครื่องมือต่างๆ

โดยสนับสนุนกระบวนการตั้งแต่บนลงล่าง ลดการใช้พลังงานอย่างสมบูรณ์ เช่น ลดการสูญเสีย และสามารถต่อสู้กับคนอื่น ทำให้ขายข้าวในราคาสูงได้

ผอ.พรเทพ เล่าว่า ผลสำเร็จเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้ประกอบการ 14 ราย ทำให้เปอร์เซ็นต์ผลผลิตตั้งต้นเพิ่มขึ้นเฉลี่ย

67.5% หรือเฉลี่ยโรงงานละ 4.8% และลดการแตกหักของ เมล็ดข้าวได้กว่า 240% หรือ 17.3% ของแต่ละโรงงาน คิดเป็นมูลค่าเพิ่มถึง 426 ล้านบาทต่อปี เพียงแค่ปรับปรุง โครงสร้างทางวิศวกรรม และส่งเสริมการลดต้นทุน การผลิตเท่านั้น

กระตุ้นผู้ประกอบการสำปะหลัง และโอท็อป

สำหรับมันสำปะหลังนั้น กำแพงเพชรมีปริมาณ ผลิตเป็นจำนวนมาก ทำให้พื้นที่หลายไร่กลายเป็นลาน มันสำปะหลังเพื่อรับวัตถุดิบแล้วนำไปแปรรูปอัดเม็ดเป็น อาหารสัตว์ส่งออก และแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ในประเทศ

แต่เนื่องจากเคยมีปัญหาแก่งแย่งมันสำปะหลัง ระหว่างผู้ซื้อกับผู้ปลูก ทำให้สามปีก่อนหน้านี้ ทางศูนย์ ภาค 3 จึงขึ้นอาสาเข้ามากระตุ้นการรวมกลุ่มเพื่อ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง (คลัสเตอร์) ได้กว่า 72 ราย แม้จะยังมีข้อจำกัดที่ต้องสร้างความ พร้อม แต่ก็ถือเป็นนิมิตใหม่ในการร่วมกำหนดคุณภาพใน การรับซื้อ เพิ่มรายได้ และอำนาจต่อรอง

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3 กล่าวเพิ่มเติมว่า ทางศูนย์ฯจะเข้ามาช่วยลดความขัดแย้ง ของกลุ่มสมาชิก และปรับมาตรฐานราคาให้ตรงกับ คุณภาพที่แท้จริง และเปลี่ยนจากระบบขายฝาก รวบรวม ผลผลิตขาย ธุรการเปลี่ยนแปลง เพิ่มช่องทางจำหน่ายให้ มากขึ้น ตลอดจนกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ พยายาม ผลักดันให้กลุ่มผู้ประกอบการมันสำปะหลัง รวมตัวเป็น บริษัทผู้ส่งออกให้ได้ ซึ่งศูนย์ฯ ภาค 3 เริ่มเจรจาการค้า กับผู้นำเข้าจากจีนเพื่อปูทางไว้แล้ว

ส่วนสินค้าโอท็อปนั้น ศูนย์ฯภาคที่ 3 นำเสนอ โครงการด้านนวัตกรรมเชิงพาณิชย์เป็นตัวอย่าง แต่ยังคง กลับไปเพิ่มพลังการทำงานร่วมกับหลายหน่วยงาน เพื่อจะทำให้พัฒนาไปในวงกว้าง

“เชิงเดี่ยวจะยากในการพัฒนา เราจึงร่วมกับ

วิสาหกิจชุมชนและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้ เห็นทิศทางการพัฒนาว่าจะไปที่กลุ่มไหน เราอาจเสนอ แล้วร่วมพิจารณาร่วมกัน เราจะมองทิศทางกลุ่มจังหวัด ภายใต้การทำงานของเรานี้ ดูว่าเน้นโปรดัคส์ตัวไหน เราก็ พัฒนาเข้าร่วมในทิศทางเดียวกับเขา หรือแนะนำการ ตลาดของโอท็อปว่าต้องสร้างไฮไลต์แต่ละปี ตัวอย่าง ตลาดยุโรปมีเทรนด์อะไร เราก็สร้างแนวทางสนับสนุน”

ผอ. พรเทพบอกว่าการพัฒนาโอท็อปต้องทำงาน แบบช่วยสังคม เพราะยังวัดผลไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วยังมีเครื่องมือกระบวนการยังไม่ต่อเนื่อง ชาวบ้านมอง ว่าเป็นปัญหา ซึ่งอาจต่างจากภาครัฐมองเห็น การโน้มน้าวให้ฟัง ไม่ใช่เรื่องง่าย บางคนยังไม่เข้าใจกระบวนการ ตลาด จึงต้องทำให้ต่อเนื่องยาวนาน ไม่ได้วัดผลทีเดียว ฉะนั้น ปีแรกจึงต้องปูพื้นฐานและปรับทัศนคติผู้ ประกอบการเสียก่อน

ส่วนโครงการอื่นๆ ที่จะนำมาปรับใช้เพิ่มเติม นั้น หัวหน้าใหญ่แห่งศูนย์ฯ ภาค 3 จะมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพ การผลิต ผ่านที่ปรึกษาแนะนำสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม ควบคู่ไปกับโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่ อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP) ส่งเสริม การตลาดและการจัดการ ตามด้วยการฝึกอบรม และให้ บริการข้อมูลข่าวสาร

“ที่ผ่านมาเราได้รับการยอมรับ เราพบเห็นความ สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากโรงงานต่างๆ เพราะทำงาน ลงลึกและมีเป้าหมาย แล้วยังมีตัวชี้วัดชัดเจน ตลอดจน คิดสรรเพ็ญอย่างดี แต่เราก็ยังไม่หยุดพัฒนา จะต้องดู ทิศทางการพัฒนา โดยนโยบายของจังหวัด เพิ่ม จำนวนผู้เข้ารับบริการให้มากขึ้น และใช้เครื่องมือของ กรมฯ ดำเนินการ ในอุตสาหกรรมหลักต่อไป” ผอ.พรเทพ กล่าวอย่างมุ่งมั่นเพื่อให้ภูมิภาคแห่งนี้ ก้าวสู่ยุทธศาสตร์สำคัญอันดับต้นๆของประเทศให้ได้ ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3

เลขที่ 200 หมู่ที่ 8 ถนนเลี้ยวเมือง

ตำบลท่าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 66000

โทรศัพท์ (056) 613 161-5 โทรสาร (056) 613 559

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี

นิสากร จึงเจริญธรรม

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4

โชว์เอกลักษณ์ ท่องเที่ยวถิ่นอีสาน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สมบูรณ์ไปด้วยแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและจำนวนประชากรที่พร้อมสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สร้างชื่อให้กับภูมิภาคนี้ โดยอาศัยเบื้องหลังคนสำคัญ ซึ่งเป็น “ผู้หยอดน้ำมันเฟืองจักร” โครงการต่างๆให้ไหลลื่น พร้อมกับ “เติมเชื้อไฟ” สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับผู้ประกอบการชาวอีสานอยู่เสมอ

การเข้าไปให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) รวมถึงวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ให้มีความพร้อม ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้รับไปนั้น สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น

นางสาวนิสากร จึงเจริญธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 ผู้บริหารหญิงเหล็กไซส์เล็กของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กล่าวถึงความสำเร็จดังกล่าวล้วนเกิดจากทีมงานมีใจบริการ (Service Mind) ให้บริการต่อเนื่อง และยกความดีให้กับวัฒนธรรมของคนอีสานที่จะมีมิตรจิตมิตรใจ พุดจาดีพุดจาไพเราะอยู่แล้ว

นั่นเป็นเหตุให้ศูนย์ฯภาค 4 สร้างและส่งเสริมผู้ประกอบการให้ออกผลผลิตให้ได้นับ 1,000 รายตามแผนงานและโครงสร้างที่วางไว้ หากแต่การได้รับงบประมาณจากจังหวัดและบางโครงการทำให้ไม่ต้องใช้ค่าใช้จ่าย ยังก่อผลสัมฤทธิ์จากการทำงานมากเกิน 1 เท่าตัว

นอกจากบุคลากรของศูนย์ฯ ภาค 4 แล้วยังต้องอาศัยโครงการต่างๆ ผ่านงบประมาณของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (Function) ซึ่งจะเป็นกรอบใหญ่เหมือนกับแต่ละศูนย์ฯ ภาค แต่อาจจะหยิบยกโครงการใดมาใช้เป็นพิเศษ ก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน บวกกับงบประมาณพื้นที่จากจังหวัด (Area) ผ่านตัวจังหวัดอุดรธานี ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา และรู้จักเชื่อมโยงการทำงานกับหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันให้โครงการต่างๆ เดินหน้าต่อไปได้

เดินหน้าสู่สากล เหลียวดูชุมชนเข้มแข็ง

นโยบายอันดับต้นๆ ของศูนย์ฯ ภาค 4 จะมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับเอสเอ็มอีไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยคัดสรรผู้ประกอบการที่สมัครใจทำการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างลาว และเวียดนาม

โดยมูลเหตุสำคัญประการแรก ได้เล็งเห็นว่าในภาคอีสานมีคนพื้นเพดั้งเดิมสามเชื้อชาติหลัก ได้แก่ ไทย-ลาว ไทย-เวียดนาม และไทย-จีน แล้วอาจดึงเอากลุ่มไทย-เวียดนามมาช่วยพัฒนาทำการค้าการลงทุนประเทศเพื่อนบ้าน

อีกทั้ง พื้นที่ตั้งของจังหวัดอุดรธานี ยังมีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการบิน (Hub) อยู่แล้ว ผอ.นิสสารเล่าอย่างติดตลกว่าการเดินทางจากเวียงจันทน์ไปอุดรเร็วกว่าอุดรมากรุงเทพฯ เสียอีก ทำให้นักธุรกิจหลายคนมักแวะมาที่อุดรธานีเพื่อต่อไปยังสุวรรณภูมิแล้วค่อยเดินทางไปประเทศต่างๆ มากกว่าขึ้นเครื่องบินที่เวียงจันทน์

เนื่องจากค่าใช้จ่าย ความทันสมัย และความปลอดภัยของสนามบิน แถมยังมีเที่ยวบินถี่กว่า เช่น วันหนึ่งบินภายในประเทศจากอุดรธานีไปสุวรรณภูมิถึง 7 เที่ยวบิน และกระจายไปเชียงใหม่ หลวงพระบาง และในอดีตเคยบินไปยังสิงคโปร์

ซึ่งนโยบายดังกล่าวกำลังสะท้อนวิสัยทัศน์มุ่งมั่นพัฒนาและผลักดันให้ SMEs อีสานตอนบนเข้าสู่ภาพลักษณ์อินเตอร์ให้มากที่สุด

ขณะเดียวกัน นโยบายในประเทศก็ยังคงอยู่ในอ้อมแขนของศูนย์ฯ ภาค 4 มาโดยตลอด นั่นคือวิสาหกิจชุมชน โดยชูหลักพัฒนาแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เน้นการสร้างบรรจุภัณฑ์กลางเพื่อทำให้ต้นทุนต่อหน่วยถูกลง ถ้าใช้ถุงที่มีดีไซน์เหมือนกัน แต่ต่างกันที่โลโก้ตราสินค้า ผู้ประกอบการก็จะได้ใช้แพคเกจจิ้งที่มีราคาถูกลง เป็นต้น

มุ่งยกระดับคลัสเตอร์-นวัตกรรม-ท่องเที่ยว

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 อธิบายลึกเข้าสู่แต่ละโครงการเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น โดยเริ่มจากโครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) ทั้งโรงสีข้าว และผ้าทอพื้นเมืองของอุดรธานี และของผากของที่ระลึกจากจังหวัดเลย

สามปีที่ผ่านมา เกิดความพยายามอย่างต่อเนื่องในขั้นตอนพัฒนาคลัสเตอร์ตามลำดับเริ่มที่โรงสีข้าวเข้าสู่ปีที่ 4 ผ้าทอเป็นปีที่ 3 และปีแรกสำหรับหมวดสินค้าที่ระลึก

สำหรับคลัสเตอร์โรงสีข้าวนั้น ผอ. นิสสารบอกว่า เป็นครั้งแรกที่มีการพูดคุยกันระหว่างโรงสีข้าวชุมชนและโรงสีข้าวเชิงพาณิชย์ เพื่อจัดตั้งเป็น ร้านศาลาข้าวไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อจำหน่ายข้าวสดใหม่จากโรงสีชุมชนสู่มือผู้บริโภคโดยตรง และมีราคาถูก แถมยังช่วยปรับปรุงแก้ไขประสิทธิภาพของโรงสีข้าว ปรับแก้ในส่วนมอเตอร์ ทำให้ประหยัดพลังงานไปถึง 20 %

ส่วนผ้าทอนั้น ทางศูนย์ฯ ภาค 4 พยายามกระตุ้นผู้ผลิตด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ เช่น ใส่กลิ่นกุหลาบ หรือตุบมุก ซึ่งเป็นสมุนไพรที่มีเฉพาะอุดรธานีลงในผ้าทอ พร้อมกับพัฒนาเทคนิคการทอบางส่วน เช่น ดึงเทคนิคการทอชิดกับหมี่ มาอยู่ในผืนเดียวกันเพื่อทำให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยจะเข้าไปส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเพื่อการส่งออก เช่น สมาชิกคนหนึ่งเขียนลายผ้ายุคตะให้ญี่ปุ่น หรืออีกท่านหนึ่งก็ส่งสินค้าไปยังอิตาลี และผู้ประกอบการที่ยินดีเข้าร่วมโครงการ

นอกจากพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตแล้ว สำหรับในปีนี้ ศูนย์ฯ ภาค 4 กำลังเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับผ้าทอ ผ่านเว็บไซต์ www.cottonsilksilkudorn.com อยู่ในขั้นตอนอัปเดต เพื่อเป็นช่องทางเผยแพร่สินค้าและสั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งสมาชิกผ้าทอได้รวมกลุ่มกันเอง โดยเสียค่าใช้จ่าย 100 บาท ต่อคนต่อปี เพื่อลดค่าใช้จ่ายในขั้นตอนการสร้างช่องทางนี้

และมาถึงคลัสเตอร์น้องใหม่ใส่กิ่ง อย่างของที่ระลึก ทางศูนย์ฯ ภาค 4 ร่วมกับจังหวัด จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อจะสื่อสัญลักษณ์จังหวัดเลยสู่ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นไม่เหมือนใคร

ความพยายามที่จะสลัดความคุ้นเคย ที่ว่าสินค้าท่องเที่ยวของจังหวัดเลยคือ หน้ากากผีตาโชนเพียงอย่างเดียว ก็ทำของที่ระลึกตัวอื่นบ้าง เช่น ผ้ามา่น ปลอกหมอน หรือผลิตภัณฑ์ในจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่เชียงคาน ซึ่งตอนนี้ความฮอตไม่ยิ่งหย่อนเมืองปายแล้ว

การดำเนินการตามแผน เริ่มต้นจากการประชุมผู้มีส่วนร่วมตอนแรกทั้งจังหวัดก่อน แล้วเข้าไปรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดว่าโรงแรม ผู้ปลูกผู้ผลิต และผู้ประกอบการจุดอ่อน และจุดแข็งอย่างไร แล้วทำงานร่วมกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเลย โดยเฉพาะที่เชียงคาน แล้วทำประชาพิจารณ์ได้ผลลัพธ์ออกมาว่า ตอนนี้มีภาคีรัฐร่วมมือกันหลายส่วน มีทั้งส่วนผังเมือง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กระทรวงวัฒนธรรม แต่ก็ยังขาดส่วนของที่ระลึก

จึงเกิดเป็นไอเดีย นำการท่องเที่ยวและกลุ่มสินค้าของที่ระลึกมาผสมผสานกัน จัดตั้งเป็นโครงการขึ้นมาสำหรับผู้สนใจ ขณะนี้มีผู้แจ้ง ความจำนงกว่า 30 รายแล้ว ได้แก่อสินค้าบริโภคแปรรูป เช่น งาดำ มะพร้าวแก้ว ถั่วแมคคาเดเมีย เห็ด น้ำพริก และมะขาม ส่วนสินค้าอุปโภค เห็นหน้ากากผีตาโชน เสื้อ ผ้าทอ และของใช้ของประดับ

ผอ. นิสากร กล่าวว่า ต้นคิดโครงการดังกล่าว ล้วนเกิดจากการประชุมของชาวบ้าน 80 คน บวกกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐและเอกชน อาทิ ผู้ผลิต โรงแรมและทัวร์ มาร่วมความคิดเห็นกันคัดเลือกสองตัวนี้

ซึ่งทางศูนย์ฯ ภาค 4 ขอเป็นผู้อยู่เบื้องหลังให้ความเห็นว่าควรเน้นสินค้ามีศักยภาพ มีความโดดเด่น มองตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ แล้วพวกเขาก็ตระหนักกันได้ว่า เลยคือแหล่งปลูกงาดำที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ส่วนผีตาโชน ถือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด

ดังนั้นก็จะแบ่งกลุ่มพัฒนาเป็นสองส่วนหลักๆ คือ กลุ่มผู้ประกอบการงาดำ และ ของฝากที่ระลึกผีตาโชน ที่ทำจากวัสดุผ้า เซรามิก หรือไม้ โดยให้ทุกอย่างเป็นคอนเซ็ปต์เดียวกัน อาจจะเป็นสร้อย หน้าผีตาโชน หมอนอิงพรมผีตาโชน ผ้ามา่น ประติรูปผีตาโชน เป็นต้น ซึ่งเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ได้จัดอบรมเวิร์กช็อปการออกแบบสินค้าทั้งสองตัวนี้แล้ว เพื่อพยายามทำให้เป็นรูปเป็นร่างภายในปีนี้

การพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งยังคงดำเนินต่อไป เพื่อสร้างฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจซึ่งอ้างอิงวัฒนธรรมอันงดงามของดินแดนที่ราบสูง

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4

เลขที่ 399 หมู่ที่ 11 ถนนมิตรภาพ ตำบลโนนสูง

อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41330

โทรศัพท์ (042) 207 232-6 โทรสาร (042) 207 241

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

อุดรธานี หนองบัวลำภู เลย และหนองคาย

ธนิตศักดิ์ บุญกลมศรีศักดิ์

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5

ปฎิวัติบุคลากรอีสานกลาง ด้วยเทคโนโลยี

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จขององค์กร
นอกจากจะพิจารณาผลงานสร้างชื่อ
ภายนอกแล้ว ยังดูได้จากความแข็งแกร่ง
ของทีมงานภายในได้ด้วย ซึ่งหัวหน้าและ
ทีมงานศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5
คือตัวอย่างของการฝึกกำลังบริการ
ผู้ประกอบการในภูมิภาคอีสานกลาง
และส่งต่อโครงการเอสเอ็มอีเพื่อสร้าง
วิถีดิจิทัลให้เติบโตอย่างรวดเร็ว
ทันโลกไซเบอร์

สืบเนื่องจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ให้ความสำคัญกับบุคลากรเพื่อให้เป็นผู้มี
ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และ
จริยธรรม เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้
อย่างมีคุณภาพ และผลักดันให้เกิดความ
สำเร็จขององค์กร โดยเพิ่มพูนความรู้ตาม
ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และทักษะที่จำเป็น
ในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีหลักสูตรหลักการ
ทำงานที่เป็นเลิศเป็นตัวไฮไลต์

นายธนิตศักดิ์ บุญกลมศรีศักดิ์
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ 5 ซึ่งเข้ามารับตำแหน่งดูแล
อุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์
มหาสารคาม ร้อยเอ็ด มุกดาหาร สกลนคร
และนครพนม หรือภูมิภาคอีสานตอนกลาง
ดินแดนแห่งความหลากหลายทางการ
ประกอบอาชีพตั้งแต่ปี 2548 นั้นทำให้ต้อง
เหลียวมามอง “หลังบ้าน” เพื่อสร้างกำลัง
ใจเต็มเปี่ยมในการช่วยเหลือและสนับสนุน
ผู้ประกอบการทั้ง 7 จังหวัด

ซึ่งหลักของผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการทำงาน แม้มุมมองจะต่างกัน ก็สามารถปรับปรุงแนวทางต่างๆ และชักชวนเจ้าหน้าที่ เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือหาวิธีการทำงานที่เหมาะสมพร้อมกับปรับความเข้าใจของเจ้าหน้าที่กับผู้บริหารให้ไปในทิศทางเดียวกัน

เติมพลังภายในให้เต็มกำลัง

ผอ.ศูนย์ภาค 5 คนปัจจุบัน เข้ามาปรับปรุงโครงสร้างการบริการทั้งหมด โดยศึกษาปัญหาเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับโลกภายนอก โดยยกตัวอย่างเรื่องความรู้ด้านคอมพิวเตอร์เป็นหัวใจ

“เมื่อก่อนมีคนใช้งานคอมพิวเตอร์เพียง 60%จากทั้งหมด 72 คน เพราะบางคนกลัว บ้างไม่เข้าใจ แต่ปัจจุบันกลายเป็น 95% แล้ว ขนาดพนักงานขับรถทุกคนยังเปิดอินเทอร์เน็ตเป็น จะขาดคนไม่ใช้งานคอมพิวเตอร์ เพียง 2 คนคือกำลังจะเกษียณอายุราชการและคนที่ไม่เข้าใจวิธีการจริงๆ”

ความเชื่อที่ว่ายุคสมัยเริ่มเปลี่ยนไป การทำงานจะเข้าสู่ระบบเอกชนทำงานเพื่อประชาชน ถ้าไม่เปลี่ยนก็จะล้าหลัง ตกขอบ ตกยุค ทุกคนจึงจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ปฏิบัติการปฏิวัติศูนย์ภาค 5 ด้วยคอมพิวเตอร์จึงเริ่มต้นขึ้น โดยกระบวนการทำงานทุกอย่างจะต้องปรับให้เข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งสั่งการโดยตรงจากผู้บังคับบัญชา จัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรม รวมทั้งจัดงบประมาณสั่งซื้อคอมพิวเตอร์เปลี่ยนรุ่นใหม่มาแทนรุ่นเก่า ตลอดจนเปลี่ยนระบบสั่งการให้ผ่านอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด เช่น ระบบคำสั่ง และการติดต่อประสานงาน

ข้อดีของการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยลดการโรเนียวแบบฟอร์มต่างๆ อย่างใบลา วันหยุด และส่งงานผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แต่ก็ยังยกเว้นหนังสือเวียน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการโรเนียวเอกสารลงไปได้มาก

นอกจากนั้นยังขยายบทบาทนี้ไปที่ภาคบริการประชาชน ด้วยการพัฒนาเว็บไซต์ภายใน (IPC 5)

ให้น่าอ่าน แม้จะยังไม่สามารถจำแนกคนอ่านได้ชัดเจนว่าเป็นประชาชน ข้าราชการ หรือคนในหรือนอกศูนย์กันแน่ ทำให้ต้องสุมตัวอย่างตามกลับไป แต่นั่นก็ทำให้ทีมงานศูนย์ฯ ภาค 5 ตระหนักถึงความสำคัญของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และสนุกกับการปรับเว็บไซต์ให้ดีขึ้น

แนวคิดที่ถ่ายทอดเป็นนโยบายดังกล่าวสนองตอบกับผู้ปฏิบัติได้โดยตรง เกิดปฏิกิริยาตอบรับดีเกินคาดการณ์ และยังช่วยให้เกิดการแก้ไขปรับปรุงให้ไปด้วยกันได้ไม่ใช่รอคอยคำสั่งของผอ. เพียงอย่างเดียว พวกเขาเริ่มมีขีดความสามารถในการทำงานได้เองแล้ว

สานต่อเจตนารมณ์นโยบายรัฐ

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5 ภูมิใจนำเสนอโครงการที่รับมาจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เริ่มจากโครงการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการและด้านการตลาด (Consultancy fund : CF)

วิธีดำเนินการของโครงการนี้จะศึกษาตัวปัญหาของผู้ประกอบการว่าคืออะไร แล้วระดมสมอง สอบถามความเห็นชอบจากกรม และผู้รับบริการ แล้วจัดสรรงบประมาณมาดำเนินการจ่ายสมทบค่าจ้างที่ปรึกษาและอีกส่วนหนึ่งเป็นภาระของโรงงานเอง ในอัตราส่วน 50:50 เพื่อแก้ปัญหาระยะสั้นภายใน 3-6 เดือน

ส่วนอีกโครงการหนึ่งที่สร้างความโดดเด่นให้กับศูนย์ภาค 5 ไม่แพ้กัน ได้แก่โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการเดิม ให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านรูปแบบจัดอบรมเชิงปฏิบัติการครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งดำเนินงานมาเป็นที่ 30 แล้ว และในปีนี้ (2553) ทางศูนย์ภาค 5 ดำเนินการมาแล้ว 7 ครั้ง และครั้งที่ 8 จะจัดขึ้นที่ขอนแก่น

ผอ. ธนิตศักดิ์ กล่าวว่า ความสำเร็จของโครงการได้จากการถ่ายทอดมายังรุ่นลูก เริ่มจากผู้เข้าร่วมโครงการเป็นเจ้าแก๊ แล้วส่งไม้ต่อให้เจ้าแก๊นี้ยะมาอบรมต่อ สู้พี่น้องและมาถึงรุ่นทายาทในปัจจุบัน และหากจังหวัดไหนที่มีการตื่นตัวมาก จะเสนอตัวขอให้ศูนย์ฯภาค 5 ช่วยจัดกิจกรรมเพิ่มเติมให้ด้วย

หลังจากนั้น ศูนย์ฯภาค 5 ก็มีหน้าที่ติดตามประเมินผลทุกๆ โครงการ แม้จะไม่มีงบประมาณในการประเมินผลโดยตรงก็ตาม แต่ผอ.ธนิตศักดิ์บอกว่ายังมีหน้าที่ติดตามผลงาน เช่น ผู้ประกอบการมีระบบการเก็บสินค้าคงคลัง (Inventory Control) ที่ดีขึ้น เกิดการประหยัดพลังงานได้ถึง 10% สร้างยอดขายดีขึ้น 5%

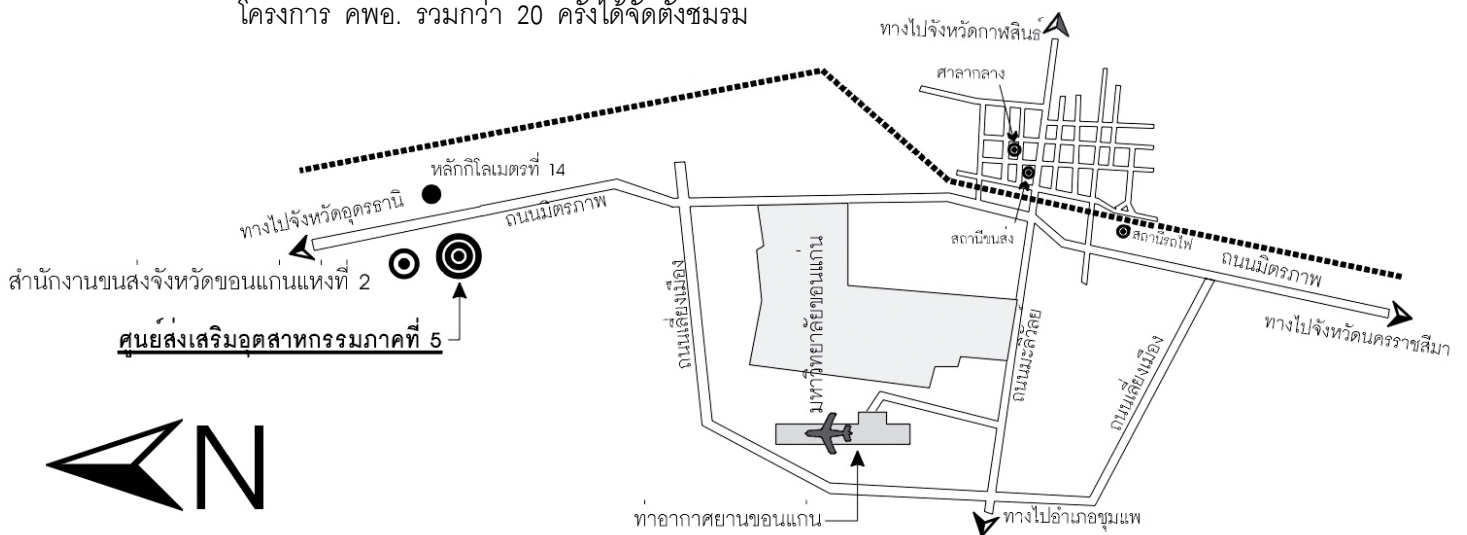
ซึ่งนอกจากจะวัดความพึงพอใจของผู้ประกอบการได้แล้ว ยังช่วยสำรวจความสำเร็จของโครงการที่ดีให้ต่อเนื่อง หรือพิจารณาว่าจะไม่ทำต่อก็ตาม

นอกจากนั้น การติดตามผลยังช่วยให้คิดกิจกรรมสานต่อได้อีก ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าอบรมโครงการ คพอ. รวมกว่า 20 ครั้งได้จัดตั้งชมรม

กันขึ้น ให้เอกชน ซึ่งเป็นเอ็นจีโอเข้ามาบริหาร โดยระยะแรก ศูนย์ฯ ภาค 5 ได้เข้าไปกำกับดูแล สร้างให้อยู่ได้เป็นองค์กรขึ้นมาเลย และตอนนี้ตกเป็นหน้าที่บอร์ดที่กำลังคิดเป็น ทำงานได้ตามที่คิดไว้ ตลอดจนผลักดันโครงการนี้ให้เป็นหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ เพื่อกระตุ้นความเป็นผู้ประกอบการแต่เนิ่นๆ

ขณะเดียวกันทีมงานจะต้องศึกษาทุกโครงการทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อสนองตอบผู้ประกอบการเข้ามาขอรับบริการมากกว่า 1 โครงการในอนาคต

“โชคไม่ดีที่ไม่มีการประกวดแข่งขัน และกรมฯ ไม่ได้จัดการประเมินกิจกรรมภายใน แต่ก็เชื่อว่าน่าจะทำในอนาคต ถึงอย่างนั้นก็มีคนที่รู้จักเราเป็นค่านิยม และถึงแม้จะมีข้อจำกัดด้วยงบประมาณก็ตาม แต่เราก็พยายามฉีกวิธีการแบบดั้งเดิมทิ้งไป ให้ทำงานถึงที่สุด เราอยากเห็นทุกโครงการได้สานฝันจนเป็นความจริง” ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5

เลขที่ 86 ถนนมิตรภาพ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

โทรศัพท์ (043) 379 296-901 โทรสาร (043) 379 302

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด มุกดาหาร สกลนคร และนครพนม

อุไรวรรณ จันทรายุ

ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6

ป็นอีสานเป็นศูนย์บูรณาการ เขตเกษตรเศรษฐกิจ เพื่ออาหาร พลังงาน และอุตสาหกรรม

พื้นที่ประตูสู่ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ
หนาแน่นด้วยพืชไร่
โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจอย่างอ้อย
และมันสำปะหลังมากกว่า 10,000 ไร่
ผู้บริหารหญิงคนเก่งแห่ง
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ 6
จึงวางแนวทางการทำงานนำร่อง
ในเรื่องการพัฒนามันสำปะหลัง
และเปลี่ยนจุดยุทธศาสตร์
ให้เป็นศูนย์บูรณาการเขตเกษตรเศรษฐกิจ
เพื่ออาหาร พลังงาน และอุตสาหกรรม

ด้วยความที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 ซึ่งดูแลผู้ประกอบการทั้งเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนใน 4 จังหวัด ประกอบด้วยชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุรินทร์ และตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ โดยเฉพาะพืชพลังงานทดแทนเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะมันสำปะหลัง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายด้านพลังงานทดแทนของรัฐบาล

นางอุไรวรรณ จันทราย ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 จึงเกิดไอเดียที่จะชู “มันสำปะหลัง” ให้เป็นโครงการนำร่อง โดยร่วมกันกับ 3 กระทรวงในการทำงานร่วมกัน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม ในการพัฒนาโครงการที่เกี่ยวข้องกับมันสำปะหลังให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

“โครงการนี้เราถือเป็นโครงการนำร่องของศูนย์แห่งนี้ และเรามีการทำงานร่วมกัน 3 กระทรวงมานานหลายปีแล้ว เพื่อพัฒนาพืชมันสำปะหลังให้มีมูลค่าเพิ่มมากกว่านี้ รวมทั้งในแง่ผลผลิตเอง ก็มีการเข้าไปแนะนำให้กับทั้งตัวเกษตรกร และผู้ประกอบการในพื้นที่”

ผลักดันอีสานเป็นเขตเศรษฐกิจ

ผลงานของทางศูนย์ฯ คือการนำเสนอพื้นที่รับผิดชอบนี้ต่อกระทรวงอุตสาหกรรมในการขอทำเป็น “เขตเกษตรเศรษฐกิจเพื่ออาหาร พลังงาน และอุตสาหกรรม” ที่มีการดำเนินงานในทุกๆ ด้านแบบครบวงจร โดยเป้าหมายแรกของศูนย์แห่งนี้คือ ต้องการยกระดับความสามารถในด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการ เกษตรกร และคนในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้มแข็งในระยะยาว

หากพิจารณาในแง่การทำงานแล้ว ศูนย์ฯ แสดงความตั้งใจในการทำงานอย่างมาก โดยปรับเปลี่ยนแผนงานให้สอดคล้องกับยุคสมัยมากที่สุด จนมาลงตัวและคิดว่ามีขนาดที่เหมาะสมกับขนาดของวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการรายเล็กแล้ว

นั่นคือ แผนงานเสริมสร้างความสามารถทางบัญชี เน้นการวางระบบบัญชีของบริษัทให้ได้มาตรฐาน ตามด้วยแผนงานการพัฒนาและปรับปรุงการผลิต จะเน้นการแก้ปัญหาเฉพาะจุดในการผลิต เช่น การวางแผนและควบคุมการผลิต การลดของเสีย การลดต้นทุน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของฝ่ายผลิต เป็นต้น

อีกทั้ง แผนงานเสริมสร้างความสามารถทางการตลาดและการขาย มุ่งเน้นการเสริมประสิทธิภาพด้านการขายและการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ หรือบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมในเรื่องของการสร้างแบรนด์ด้วย

“ในการทำงานที่ผ่านมา เราได้ประชาสัมพันธ์ให้กับคนในพื้นที่ทราบมาโดยตลอดว่ามีนโยบายส่งเสริมอะไรบ้าง หรือมีหน้าที่อะไรบ้าง เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้เข้ามาสอบถามและขอความช่วยเหลือจากทางศูนย์ที่เราเต็มใจให้บริการกันอยู่แล้ว ซึ่งได้รับการตอบรับจากพื้นที่เป็นอย่างดี และทำให้การทำงานของศูนย์ส่งเสริมฯ แห่งนี้ ทำงานง่ายขึ้น”

คิदनอกกรอบ รู้จริง รู้ลึก เข้าถึงพื้นที่

สำหรับการทำงานสไตล์ ผอ.อุไรวรรณ จันทราย นั้น คือการคิดใหม่ ทำใหม่ หรือง่ายๆ คือ คิदनอกกรอบ และไม่นั่งสั่งงานในออฟฟิศ

“โดยส่วนตัวแล้วไม่ชอบนั่งทำงานหรือสั่งงานลูกน้องในออฟฟิศ แต่ชอบที่จะออกไปดูของจริงและลงมือปฏิบัติจริงมากกว่า ชอบงานที่มีความท้าทาย ซึ่งถือเป็นเรื่องดีที่ทำให้เราเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปพร้อมๆ กันอีกด้วย”

การทำงานสไตล์หญิงแกร่งคนนี้ ยังใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ หรือนวัตกรรม เข้ามาช่วยในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในหลายๆ อย่างด้วยทั้งความรวดเร็ว และทันสมัยทำให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือช่วยเหลือผู้ประกอบการได้อย่างตรงจุด

ผอ.อุไรวรรณ กล่าวว่า ศูนย์แห่งนี้มีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรม ตลอดจนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน รวมทั้ง ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้

แนวทางในการดำเนินงานของศูนย์ฯ แห่งนี้ โดยหลักแล้วจะทำหน้าที่ในการเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนการส่งเสริมอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัด กลุ่มจังหวัดและกระทรวงอุตสาหกรรม

เป็นหน่วยงานหลักในการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ให้สอดคล้องกันระหว่าง ยุทธศาสตร์หลักของประเทศ แผนบริหารราชการแผ่นดิน กลยุทธ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่พัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม และการสร้างเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรมในภูมิภาค รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำและถ่ายทอดเทคนิค

วิชาการดังกล่าวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค และท้ายที่สุดคือ ดำเนินการตามนโยบายและมาตรการส่งเสริมสนับสนุนในจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปปฏิบัติให้เกิดผลกระทบในภาพรวม ตลอดจน สนับสนุนและปฏิบัติตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดในการยกระดับขีดความสามารถของอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค ให้บริการข้อมูลอุตสาหกรรม ข้อมูลสารสนเทศต่างๆ คำปรึกษาแนะนำในการประกอบการอุตสาหกรรม การลงทุน

เมื่อพลังภายในของศูนย์ภาค ประสานกับวิสัยทัศน์ที่มุ่งมั่นขององค์กร ย่อมจะทำให้ศักยภาพของภูมิภาคอีสานเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างแน่นอน ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6

เลขที่ 333 ถนนมิตรภาพ ตำบลสูงเนิน
อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา 30170
โทรศัพท์ (044) 419 622 โทรสาร (044) 419 089

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์

คมสันต์ ครองยุติ

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7

เพิ่มมูลค่าเกษตร-บริการ ยกระดับอีสานสู่อินเตอร์

ภาคอีสานแม้จะขึ้นชื่อว่าเป็นดินแดง
ที่แห้งแล้ง แต่เกษตรกรรม
ยังคงเป็นอาชีพเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง
ของคนในภูมิภาคแห่งวัฒนธรรม
ทว่าปัจจุบันผู้ประกอบการส่วนใหญ่
ยังขาดภูมิรู้ด้านการต่อยอด
หรือการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
ทำให้ต้องตกผลึกไอเดีย อุ่มชู
อุตสาหกรรมแปรรูป-บริการ
เพื่อช่วยผู้ประกอบการในอีสาน
ตอนล่างอย่างเต็มกำลัง

ด้วยเหตุที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็น
หลัก อีกทั้งในบางจังหวัดยังมีแนวเขต
ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นศูนย์
ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 จึงผูก
ไอเดียซึ่งเป็นแนวคิดต่อยอดเพื่อเพิ่ม
มูลค่าให้กับสินค้าเกษตรขึ้นมา อีกทั้งยัง
เป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับผู้
ประกอบการหน้าใหม่ๆ ในพื้นที่ได้อีกด้วย

นายคมสันต์ ครองยุติ ผู้อำนวยการ
การศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7
ผู้สร้างสไตล์การทำงาน “อย่าเอาตนเอง
เป็นศูนย์กลาง” กล่าวถึงแนวทางในการ
ทำงานร่วมงานของศูนย์ส่งเสริมฯ คืองาน
ขายไอเดีย ขายความคิดให้ผู้ประกอบการ
คือหน่วยงานที่จะเป็นผู้นำ (Leader) ให้กับ
ผู้ประกอบการ ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดคือ
ต้องมองภาพให้กว้างและลึก

“เราต้องมองด้วยว่าเรากำลังส่งเสริมอะไรอยู่ เราต้องมองความต้องการของคนในพื้นที่เป็นสำคัญ มองทิศทางโลก ทิศทางตลาดว่าไปทางไหนแล้ว และเราเองต้องเอาสิ่งเหล่านี้มาประกอบกับการทำงาน อีกทั้งยังต้องให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของประเทศ ของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วยเช่นเดียวกัน “

นอกจากในแง่ของงานแล้ว เรื่องการบริหารคนก็มีส่วนสำคัญไม่แพ้กัน จะต้องรู้จักและเลือกใช้คนให้ตรงจุด และตรงกับงานมากที่สุด ซึ่งงานที่ทำอยู่ก็จะออกมาดี แต่ถ้าเลือกใช้คนผิดประเภทกับงานแล้วงานก็สะดุด ไม่เดินหน้า

ที่สำคัญอย่ายึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง อย่าเอาเราเป็นอัตรา ถ้ายึดตรงนี้ งานทุกอย่างก็มีแต่พัง เพราะการไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ

ด้วยพลังการทำงานเต็มเปี่ยม ผอ.คมสันต์ จึงทุ่มเทเวลาให้กับดูแลภาคอีสานในเขตตอนล่างทั้งหมด 4 จังหวัด ประกอบด้วย ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี แล้วตระหนักว่าประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น การปลูกมันสำปะหลัง ยางพารา ข้าวหอมมะลิที่เลื่องลือนาม และด้วยข้อจำกัดของเกษตรกรรม ทำให้น้อยคนในภูมิภาคนี้ที่นักจะประกอบอาชีพอื่น เหมือนในหลายๆ ภูมิภาคของประเทศ

หนุนแปรรูปเกษตร เน้นเสริมบริการ

ทางศูนย์ฯ มองว่าหากต้องการให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ได้อย่างตรงจุดจริงๆ คงหนีไม่พ้นเรื่องของการส่งเสริมอุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตร มากกว่าการมองหาอุตสาหกรรมใหม่ๆ หรือทำตามแบบภูมิภาคอื่นๆ

ซึ่งแน่นอนว่าคงไม่ตรงจุดประสงค์ของนโยบายการให้ความช่วยเหลือของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ต้องการช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการในพื้นที่ อย่างเข้าถึงและตรงกับความต้องการมากที่สุด ที่สำคัญหากความช่วยเหลือไม่ตรงกับความต้องการของคนในพื้นที่ งานที่ออกมาก็ไม่ประสบความสำเร็จ

ประกอบกับในบางพื้นที่ของแต่ละจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สปป.ลาว หรือ กัมพูชา หรือไกลออกไปอีกนิดก็คือประเทศเวียดนาม ที่รัฐบาลแต่ละประเทศมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้คนในประเทศปลูกพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ ขณะที่ความพร้อมของโรงงาน

แปรรูปสินค้าเกษตรของเขาเองก็ยังไม่สมบูรณ์ และนี่คือโอกาสของประเทศไทยที่จะหันมาใช้ประโยชน์จากจุดนี้ให้มากที่สุด

“ยกตัวอย่าง ลาว ตอนนี้ผมทราบว่าทางรัฐบาลเขาสนับสนุนให้เกษตรกรรมในประเทศปลูกถั่วเขียว หรือเห็ดนางรมเองก็เข้ามาลงทุนด้านเกษตรกรรมในลาวก็เยอะมาก แต่ในลาวเองกลับยังไม่ค่อยมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร อีกทั้งในแง่ความทันสมัย หรือเทคโนโลยีด้านการผลิตในประเทศไทยกลับมีการพัฒนามากกว่า จึงคิดว่าโอกาสเช่นนี้น่าจะเหมาะสมที่สุดสำหรับเอสเอ็มอี หรือวิสาหกิจชุมชน และเชื่อว่าทางผู้ประกอบการจากประเทศเพื่อนบ้านคงต้องมองหาแหล่งแปรรูปชั้นดี ผมว่าดีกว่าไปส่งเสริมงานด้านอื่นๆ ที่ไม่ตรงกับความต้องการ”

นอกจากนี้ ศูนย์ฯ ยังเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการทั้งด้านการท่องเที่ยว โรงแรม หรือ ร้านอาหาร แม้จะถูกหลายฝ่ายมองว่าไม่ค่อยเกี่ยวข้องกันสักเท่าไร แต่พื้นที่ภาคอีสานได้ก็หลักนี้ไม่พ้น เพราะมีหลายพื้นที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก

และภาคอีสานยังขึ้นชื่อในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือหลาย ๆ วัดเองก็มีชื่อเสียง จึงถือเป็นอีกแรงดึงดูดที่ทำให้คนเดินทางหลงไหลเข้ามาพื้นที่นี้ ฉะนั้นหากผู้ประกอบการปรับตัวให้ทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นผลดีมาก ๆ ต่อเศรษฐกิจในพื้นที่

ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 วางจังหวัดอุบลราชธานีเป็นแม่ข่ายในการดำเนินงานหรือเป็นตัวอย่งนำร่องให้กับจังหวัดอื่นๆ โดยจะชูเรื่องการต่อยอดจากสินค้าเกษตร นั่นก็คือการส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าให้กับคนท้องถิ่น แล้วยังสร้างอาชีพให้ผู้ประกอบการหน้าใหม่ไปพร้อมกัน

ขณะเดียวกันก็ไม่ลืมเรื่องของอุตสาหกรรมบริการและมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการได้อย่างแน่นอน

“ถ้าเราส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่รับผลิตรับแปรรูปสินค้าให้กับผู้ประกอบการที่มาจากประเทศเพื่อนบ้านเราจะได้ประโยชน์มหาศาลอย่างไร หรือหากเรามีผลผลิตก็แปรรูปแล้วส่งขายยังประเทศเพื่อนบ้าน ผมว่าน่าจะง่ายกว่าการส่งกลับมาขายใน กทม. แล้วส่งต่อไปยังอเมริกา หรือยุโรป เพราะการค้าขายชายแดนของคนที่นี่ก็ทำกันง่ายอยู่แล้ว”

โซวโนวฮาว - เชียร์ระบบจัดการ

ความสำเร็จของโครงการต่างๆ สามารถวัดได้จากจำนวนผู้ประกอบการในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์ฯ ซึ่งแยกออกเป็นเอสเอ็มอีประมาณ 100,000

ราย เฉพาะในเขตจังหวัดอุบลราชธานีนั้นมีอยู่กว่า 40,000 รายแล้ว รวมถึงผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มโอท็อปรวมทั้ง 4 จังหวัดอยู่รวมๆ 4,000 ราย

ในการลงพื้นที่แต่ละครั้ง พบว่าสิ่งที่ปัญหาสำคัญอันดับแรกๆ ของผู้ประกอบการคือ การขาดภูมิรู้ (Know-how) ในการต่อยอด หรือการดำเนินธุรกิจ เช่น ไม่รู้ว่าจะต้องบริหารงาน บริหารการเงิน หรือการผลิตอย่างไร

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขาดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในเรื่องต้นทุนการผลิตที่ยังสูงอยู่มาก ผู้ประกอบการไม่รู้วิธีลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง หรือการจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพแต่ต้นทุนไม่สูงมาก ซึ่งเรื่องเหล่านี้ศูนย์ฯ จะต้องเข้าไปช่วยแนะนำให้ความรู้ ตลอดจนเปิดอบรมผู้ประกอบการหรือการจัดหาทีมผู้เชี่ยวชาญเข้าไปแนะนำในพื้นที่

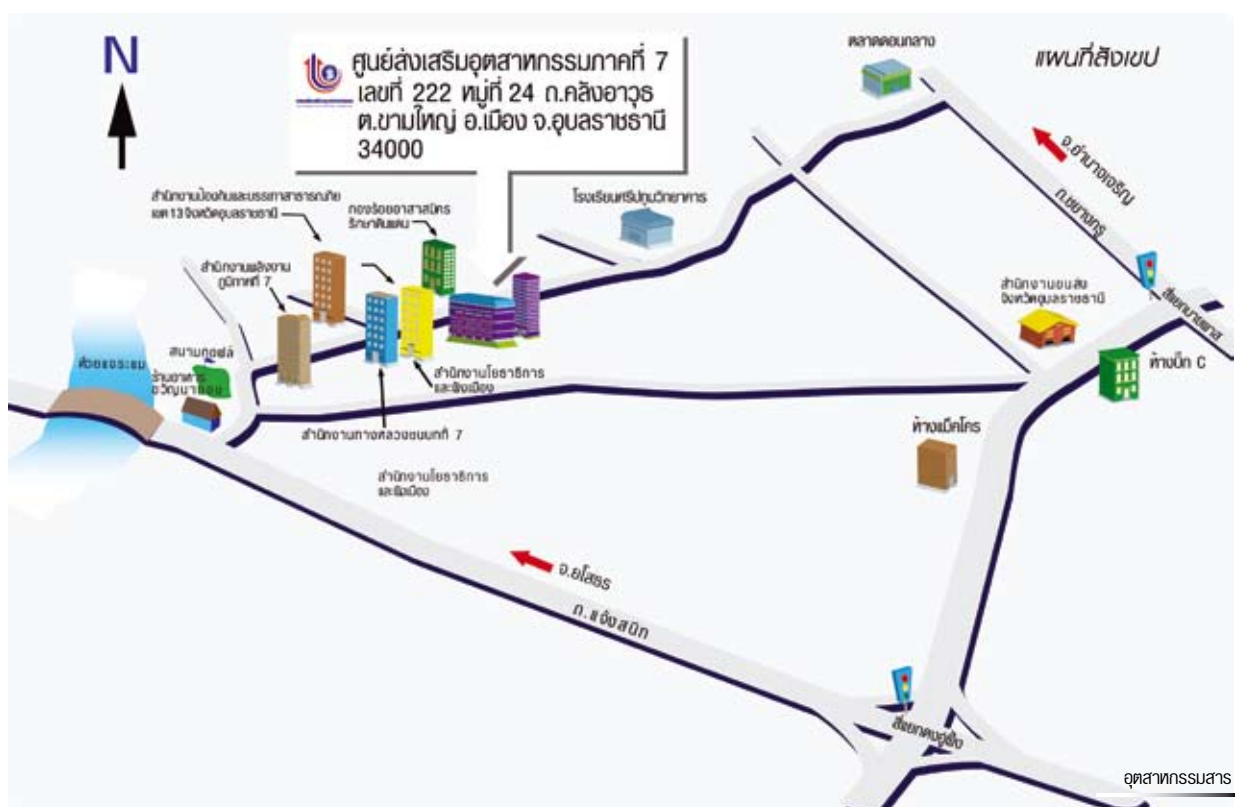
เมื่อภาครัฐและผู้ประกอบการมีความเห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกัน โอกาสจะก้าวสู่สากลย่อมไม่ไกลเกินเอื้อมครับ

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7

เลขที่ 222 ม. 24 ถนนคลังอาวุธ
ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี 34000
โทรศัพท์ (045) 313 772, (045) 313 945
โทรสาร (045) 312 378 , (045) 312 493

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8 มุ่งกระจายรายได้ และอุตสาหกรรม สู่ภาคตะวันตก

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8 เดิมชื่อ “ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคตะวันตก” จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2532 เพื่อสนองนโยบายในการกระจายรายได้ และอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค ตลอดจนมุ่งส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน ให้มีสมรรถนะ และขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญาและธรรมาภิบาล

รวมทั้งมีศักยภาพในการแข่งขันสู่ระดับสากลได้ในอนาคต โดยมีพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 16 จังหวัด ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มภาคกลางตอนบนจำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี อ่างทอง สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท และกลุ่มภาคกลางตอนล่าง จำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ สุพรรณบุรี นครปฐม กาญจนบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

แนวทางการดำเนินงาน

1. การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้มีการพัฒนาศักยภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการผลิต ด้วยการ จัดหาที่ปรึกษาเฉพาะด้านจากภายนอกองค์กรทั้งในภาครัฐ และอุตสาหกรรม เพื่อทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้ง

การฝึกอบรมบุคลากรและส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม และการเชื่อมโยงทางธุรกิจในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งกิจกรรมหลัก ได้แก่

- การให้คำปรึกษาแนะนำแก่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

- การฝึกอบรมบุคลากรภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม
- การพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

(Cluster)

2. การสนับสนุนการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ

เพื่อการสร้างปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อให้ งานส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมเกิดความ เข้มแข็ง ทั้งระบบเครือข่ายการดำเนินงานและระบบ ข้อมูลข่าวสารและการเชื่อมโยง อันจะช่วยสร้างความ พึงพอใจให้กับผู้ขอรับบริการ ซึ่งกิจกรรมหลัก ได้แก่

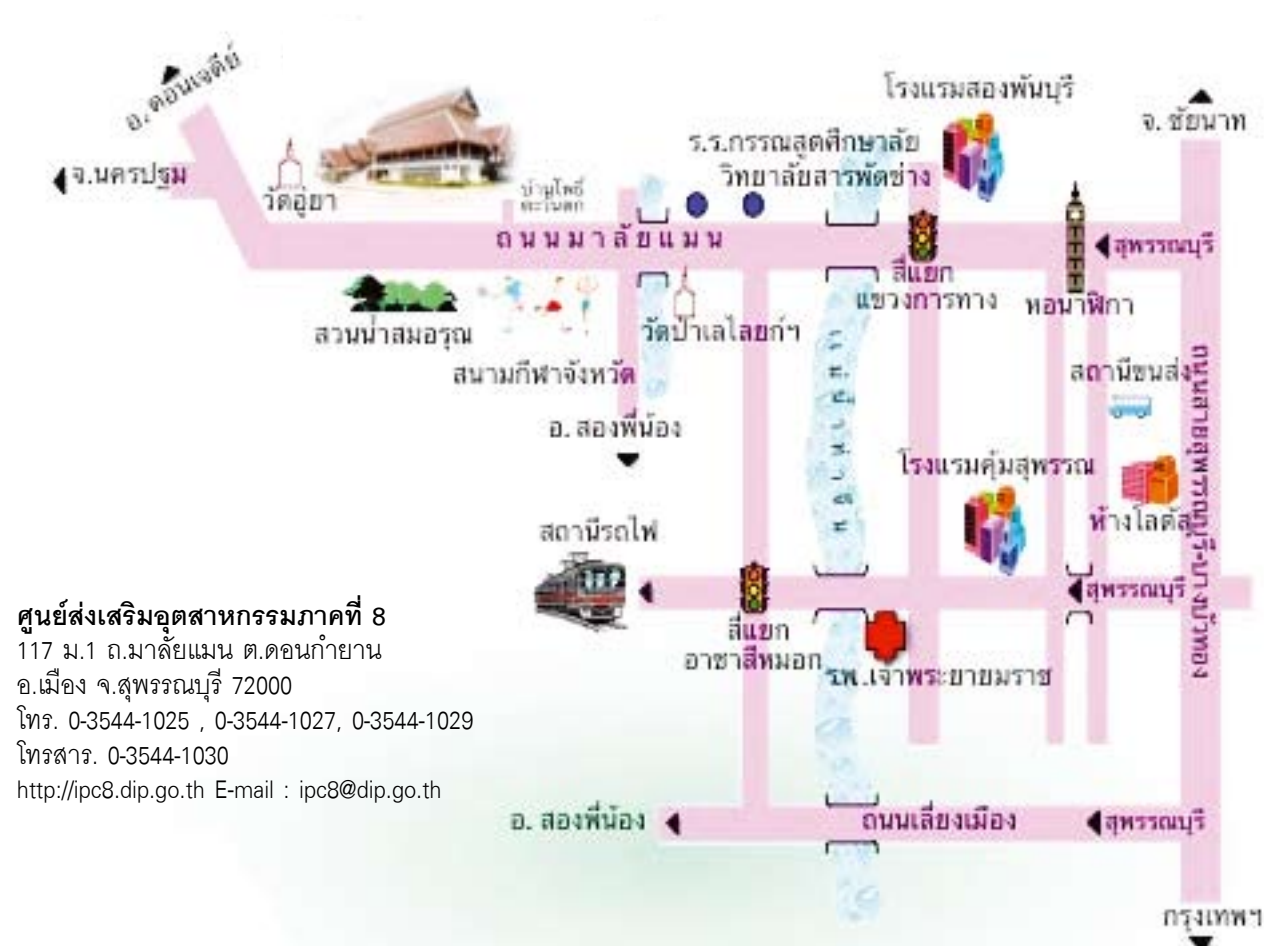
- การให้บริการข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมแก่ ธุรกิจอุตสาหกรรม

- การให้บริการเงินทุนหมุนเวียน
- การจัดนิทรรศการ
- การส่งเสริมและพัฒนาผู้ให้บริการอุตสาหกรรม

3. การเพิ่มมูลค่าการลงทุนและ ศักยภาพของผู้ประกอบการและ วิสาหกิจชุมชน

เพื่อกระตุ้นให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เพิ่มขึ้นใน ประเทศและเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ เดิมในด้านการบริหารจัดการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการ ลงทุนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เกิดการจ้างงานใหม่ และการคงไว้ซึ่งการจ้างงานเดิม รวมทั้งการสร้าง โอกาสในการขยายการผลิต การตลาดและการเพิ่ม มูลค่าให้ กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งกิจกรรมหลัก ได้แก่

- การเสริมสร้างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม(SMEs)
- การอบรมพัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม
- การให้คำปรึกษาแนะนำแก่วิสาหกิจชุมชน
- การฝึกอบรมและพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชนและ ราษฎร
- การฝึกอบรมราษฎรในโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8

117 ม.1 ถ.มาลัยแมน ต.ดอนคำยาน

อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000

โทร. 0-3544-1025 , 0-3544-1027, 0-3544-1029

โทรสาร. 0-3544-1030

<http://ipc8.dip.go.th> E-mail : ipc8@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

กิตติพัฒน์ ปณัฐภรณ์

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

เพช 3 แนวคิด พัฒนาผู้ประกอบการ ภาคตะวันออก

พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม
ภูมิภาคตะวันออก ไขว้วิสัยทัศน์
พัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่
เน้นพัฒนาความรู้สร้างมูลค่าเพิ่ม
ให้ผลิตภัณฑ์ ออกแบบพัฒนาบรรจุ
ภัณฑ์ เร่งสร้างผู้ประกอบการ
ด้านอุตสาหกรรม
การเชื่อมโยง-ต่อเรือ หวังผลักดัน
ให้เป็นอุตสาหกรรมหลัก
ในพื้นที่ไฮไลท์แห่งใหม่ของ
อ่าวไทยฝั่งขวามือ

นายกิตติพัฒน์ ปณัฐภรณ์ ผู้อำนวยการ
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 กล่าวว่า
ศูนย์แห่งนี้พร้อมแล้วที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพ
ผู้ประกอบการแต่ละคลัสเตอร์ในพื้นที่รับผิดชอบ
โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การเพิ่มศักยภาพและ
ขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค
อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และ
อุตสาหกรรมหลักในแต่ละพื้นที่ หน้าที่ของศูนย์ฯ
ภาคที่ 9 จะให้คำแนะนำส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ
ในการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิธีการเพิ่มผลผลิตในภาค
อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และ
อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องให้มีศักยภาพที่มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 พยายามที่จะสร้างให้ผู้ประกอบการรู้จักการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพยายามที่จะให้ผู้ประกอบการเรียนรู้และเข้าถึงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ (Package) ให้ทันสมัย และสวยงามมากยิ่งขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการให้ดำเนินธุรกิจอยู่รอดได้ในยุคที่มีการแข่งขันกันดุเดือดทั้งในประเทศและในระดับโลก

ที่แห่งนี้วางแนวทางในการพัฒนาโดยเน้นพัฒนาในแต่ละคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ให้มีไฮเดียใหม่ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ ซึ่งเขาบอกว่าจะทำให้อุตสาหกรรมเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนยิ่งขึ้นในอนาคต

“เราอยากให้เขาให้รู้จักแนวทางการพัฒนาธุรกิจและรู้จักวิธีการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในกลุ่มคลัสเตอร์แต่ละกลุ่ม ซึ่งกลุ่มคลัสเตอร์ที่สำคัญของกลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มคลัสเตอร์ชิ้นส่วนยานยนต์ และคลัสเตอร์ยางพารา เพราะในพื้นที่แถบนี้ปลูกยางพาราและมีโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ๆ โดยเฉพาะโรงงานผลิตรถยนต์เข้ามาตั้งในพื้นที่ ความต้องการวัตถุดิบที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีตามมา”

ผอ.กิตติพัฒน์ กล่าวเสริมว่า การส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มผู้ประกอบการคลัสเตอร์รู้จักและเข้าใจว่า บรรจุภัณฑ์ก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่ากลยุทธ์หรือว่าแนวทางในการดำเนินธุรกิจ เพราะเห็นว่า บรรจุภัณฑ์คือสิ่งแรกสุดที่จะดึงดูดลูกค้า และจะพบว่าสินค้าที่มีดีไซน์ที่สวยงาม เก๋ไก๋ มักจะได้รับการตอบรับจากท้องตลาดเป็นอย่างดี

“ตอนนี้ก็เป็นอีกเรื่องที่เราให้ความสำคัญ เพราะเรามีวิสาหกิจและเอสเอ็มอีในปี 2553 รวมกันจำนวน 1,412 ราย แยกเป็น เอสเอ็มอี 1,018 ราย และที่เป็นกลุ่มโอท็อปอีก 394 ราย ซึ่งรวมทั้งหมดแล้วในพื้นที่ 9 จังหวัดที่เราดูแล และที่เราเน้นเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกลุ่มคลัสเตอร์ และเน้นเรื่องบรรจุภัณฑ์นั้น เป็นเพราะเราได้ข้อมูลที่เราศึกษาไว้แล้ว พบว่า ส่วนใหญ่จะขาดความรู้ ความชำนาญในด้านนี้ เขาก็ไม่รู้ว่าจะต้องทำยังไง นั่นแหละเราจึงเกิดแนวคิดเช่นนี้ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ”

รุกเข้มอุตสาหกรรม ซ่อมเรือ-ต่อเรือ

ขณะเดียวกันศูนย์ส่งเสริมฯ แห่งนี้ ยังพยายามที่จะผลักดันให้พื้นที่แห่งนี้เป็นศูนย์กลางในการซ่อม หรือต่อเรือให้ได้ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของแต่ละจังหวัดติดกับทะเลทำให้มองเห็นว่าน่าจะพัฒนามากขึ้น ซึ่งทางหนึ่งจะรองรับกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก ซึ่งการพัฒนาจะเชื่อมโยงถึงกันหมด

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 แห่งนี้เป็นศูนย์กลางของการต่อเรือและซ่อมเรือให้ได้ โดยทางศูนย์ได้เปิดโครงการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมต่อเรือ-ซ่อมเรือ (การเชื่อมอลูมิเนียม) ขึ้น เมื่อวันที่ 20-23 พฤษภาคม 2553 ณ ห้องฝึกอบรมอาคารเทคโนโลยี ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมต่อเรือในด้านทักษะการเชื่อมอลูมิเนียม การฝึกอบรมประกอบด้วยการบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติ มีผู้สนใจเข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 25 คน

“ในพื้นที่ที่ ผมรับผิดชอบจะพบว่า อุตสาหกรรมนี้ยังมีไม่มาก ส่วนใหญ่เป็นของนักลงทุนต่างชาติ หรือนักลงทุนกระเป๋านัก ซึ่งชาวบ้านธรรมดาจะซ่อมเรือก็คงไม่สามารถจ่ายค่าบริการที่แพงลิบลิ่วได้ จึงเห็นว่าหากภาครัฐช่วยฝึกคนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถอย่างน้อยๆ ก็จะเป็นอุตสาหกรรมใหม่ๆ ได้ไม่ยาก และที่สำคัญยังเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ เช่น อาชีพประมง เรือท่องเที่ยว เป็นต้น”

อัดบ 23 ล้านหนุน SMEs ในพื้นที่

อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่พบปะกับผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่องเพื่อจัดทำแนวทางการให้ความช่วยเหลือตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และจะทำให้ภาครัฐเองให้ความช่วยเหลือได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น ศูนย์ฯ จึงได้จัดทำโครงการต่างๆ ออกมา ภายใต้งบประมาณ 23 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจชุมชนและเอสเอ็มอีโดยตรง

ปัจจุบันโครงการเหล่านี้ก็ยังคงดำเนินการต่อเนื่อง โดยศูนย์ฯ ได้แยกเป็น 6 โครงการสำหรับผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มโอท็อป และ 13 โครงการ สำหรับเอสเอ็มอี เช่น โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ สำหรับผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการ

โดยร่วมกับเครือข่ายผู้ประกอบการใหม่ (NEC) โครงการบรรจุภัณฑ์และสร้างขีดความสามารถของชุมชนเชิงพาณิชย์ โครงการพัฒนาเพื่อยกระดับการแข่งขัน และโครงการประหยัดพลังงาน ที่เข้าไปให้คำแนะนำกับบรรดาผู้ประกอบการโรงงานเกี่ยวกับวิธีการประหยัดพลังงานที่ถือว่าเป็นต้นทุนหลักในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งโครงการให้คำปรึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจ โครงการพัฒนานวัตกรรมเชิงลึก เป็นต้น

“แต่ละโครงการก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้ประกอบการ ตัวอย่างเช่น คำแนะนำแก่บริษัท BP ประโยชน์เคเตอร์ ซึ่งทำด้านอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเรื่องการลดต้นทุนพลังงาน รวมทั้งทางบริษัทบูรณาพา ซึ่งดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการแปรรูปไม้ยางพารา ซึ่งพอเขาทำตามคำแนะนำของศูนย์ฯแล้ว ปรากฏว่าสามารถลดต้นทุนได้จริง”

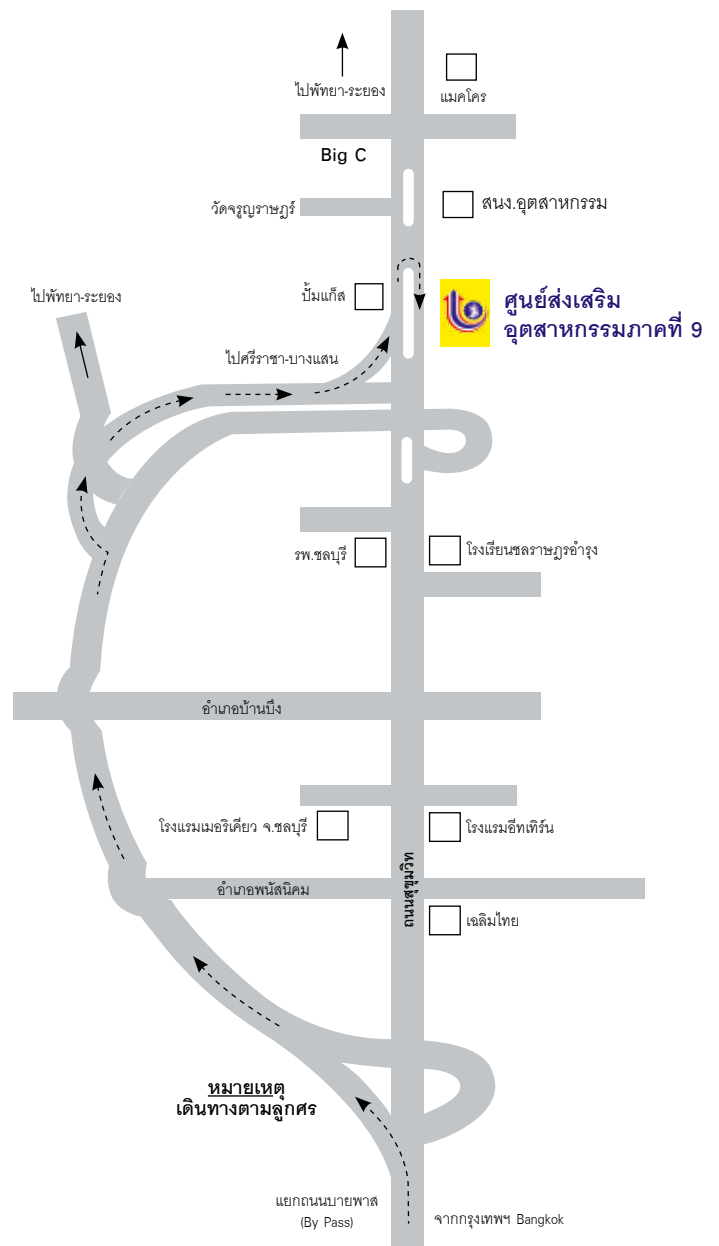
บริหารงานด้วยหลักเข้าใจ-เข้าถึง

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 กล่าวอธิบายการทำงานว่า งานต่างๆ ที่ทางศูนย์ฯ ได้ดำเนินการมานั้น ยอมรับว่ามีความยากง่ายแตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องของความไม่เข้าใจของคนในพื้นที่ หรือของผู้ประกอบการมากกว่า แต่ทางภาครัฐเองก็พยายามทำงานและอธิบายให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นเข้าใจมากที่สุด

สำหรับการทำงานโดยส่วนตัวของผมแล้ว จะเน้นในเรื่องการทำงานอย่างมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และที่สำคัญยึดตามแนวพระราชดำริของในหลวง คือ การทำงานทุกอย่างต้องมีความเข้าใจ-เข้าถึง จึงทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมา มาไม่ค่อยมีปัญหาหนักๆ ให้ต้องหนักใจมากเท่าไร

“ถ้าเราทำงานด้วยความเข้าใจแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการทำงานก็จะออกมาดี ทุกฝ่ายมีความสุข แต่หากทำงานด้วยความไม่เข้าใจไม่ซัด ไม่เคลียร์ การสั่งการก็ไม่มีประสิทธิภาพ ถือเป็นความล้มเหลวของการสื่อสาร งานเราก็ไม่ดี”

นอกจากนี้ ผอ.ยังกล่าวว่า ในการทำงานแต่ละครั้งจะต้องลงพื้นที่ เพื่อติดตามผลงาน หรือพบปะชาวบ้าน พบปะผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ได้นำมาพัฒนาการทำงานต่อไป ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

เลขที่ 67 หมู่ที่ 1 ตำบลเสม็ด
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
โทรศัพท์ (038) 261 203, (038) 273 702
โทรสาร (038) 273 701

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

ชลบุรี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี
ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว

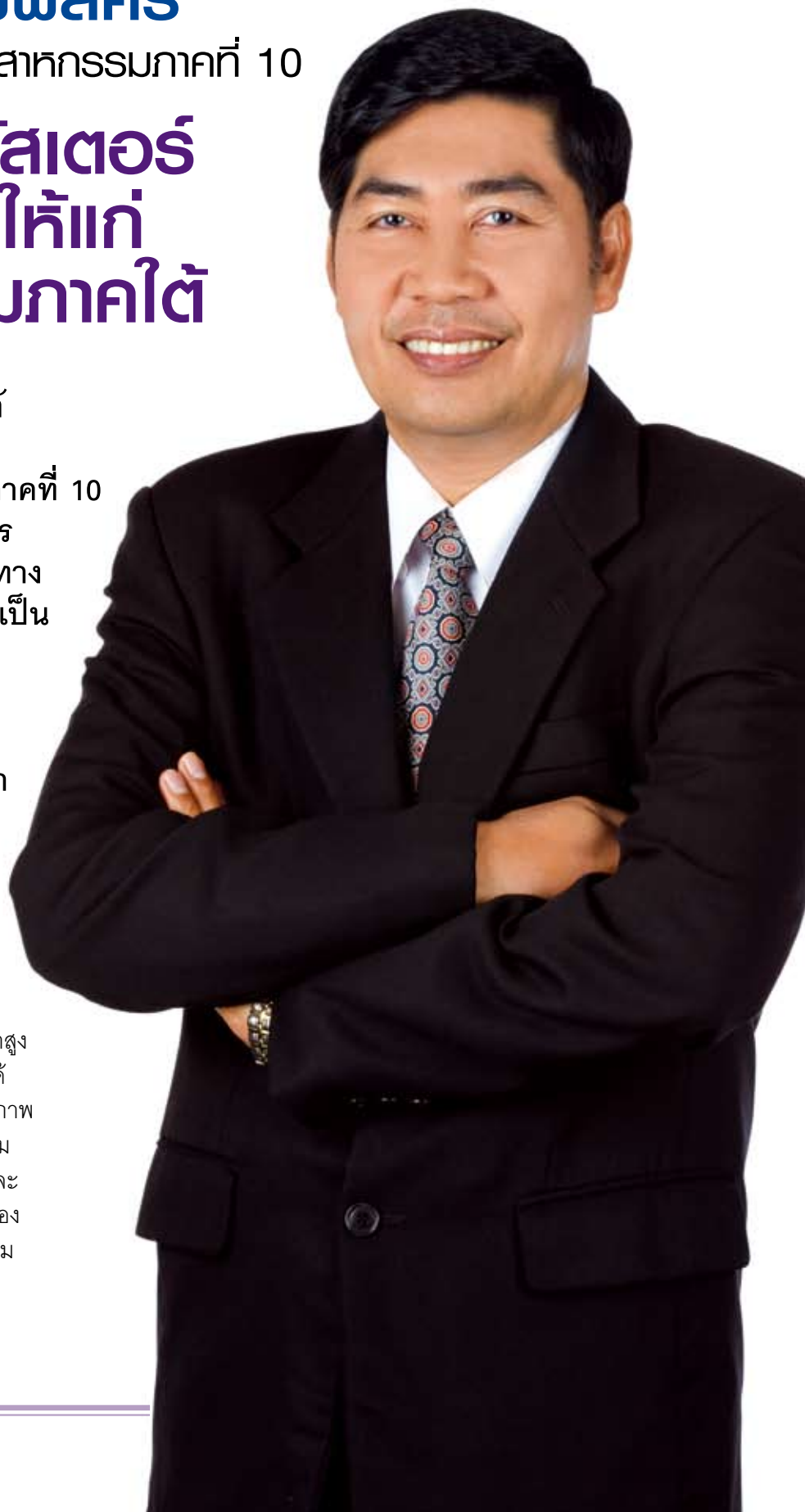
สุราษฎร์ จิมพลีศิริ

ผอ. ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10

รวมกลุ่มคลัสเตอร์ เสริมจุดแข็งให้แก่อุตสาหกรรมภาคใต้

ความคืบหน้าในพื้นที่ภาคใต้
ตอนบน ทำให้ผู้บริหาร
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10
ชวีสัยทัศน์ส่งเสริมวิถีกะชาต
อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มทาง
เศรษฐกิจมหาศาล ไม่ว่าจะเป็น
อุตสาหกรรมยางพารา
และการปลูกปาล์มน้ำมัน
โดยยึดหลักการรวมกลุ่ม
เพื่อสนับสนุนและแก้ปัญหา
ของคนในวงการเดียวกัน

พื้นที่ภาคใต้ตอนบน ตั้งแต่
สุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต พังงา
ระนอง และชุมพร อุดมไปด้วยแหล่ง
ทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง
อยู่มากมาย กลายเป็นแหล่งสร้างรายได้
จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งไม่มีวันจบ ซึ่งมีภาพ
ลักษณ์ชัดเจนในเชิงอุตสาหกรรม 3 กลุ่ม
หลักๆ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ
อาหารทะเลแปรรูป โดยมีผู้นำอุตสาหกรรม
เป็นสินค้าส่งออกใหม่ และยังมีอุตสาหกรรม
อื่นๆกระจายไปทั่วภูมิภาค

นายสุราษฎร์ จิมพลศิริ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10 ผู้บริหารหนุ่มใหญ่ชื่อเดียวกับศูนย์ฯภาค 10 ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี คนนี้ เริ่มเข้ามาทำงานตั้งแต่ปี 2548 และได้สร้างผลงานให้เป็นที่ปรากฏทั้งภายในองค์กร และผู้ประกอบการในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้

ไม่ว่าจะเป็นการคัดสรรหลายๆโครงการที่เหมาะสมกับแต่ละอุตสาหกรรมในทุกๆยุทธศาสตร์ได้แก่ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและยั่งยืน

ได้แก่โครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) ตามด้วยโครงการเงินสมทบเพื่อจูงใจในการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย (TF) และโครงการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการและด้านการตลาด (Consultancy fund : CF) เป็นต้น

ควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร เพื่อกระตุ้นการทำงานของคนในองค์กรให้มีขีดความสามารถเต็มเปี่ยมพร้อมสนองความต้องการของผู้ประกอบการในทุกๆอุตสาหกรรม

รวมกลุ่มเสริมจุดแข็ง กำจัดจุดอ่อน

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10 เล่าถึงความน่าสนใจของธุรกิจอุตสาหกรรมยางพาราบริเวณภาคใต้ตอนบนนั้นขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งพิจารณาจากที่ใช้คนงานกรีดยางจากเดิมเพียง 30-40 คน ได้เพิ่มจำนวนเป็น 300 คนแล้วในตอนนี้ อีกทั้ง ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมไม้ยางพารามากกว่า 50-60 โรงสำหรับผลิตไม้ท่อนส่งออก และทำเฟอร์นิเจอร์อีก 4-5 แห่ง

ผอ. สุราษฎร์ บอกว่า ที่ผ่านมามีได้ดำเนินการเจรจาธุรกิจที่ประเทศจีน ดึงนักธุรกิจจีนเข้าร่วมกับผู้ประกอบการไทยก่อตั้งบริษัทใหม่ชื่อ พีรามิด วีเนียร์ เพื่อผลิตไม้ยางพาราอัดแท่งสีขาวที่มีความสวยงามโดยใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และกระบวนการผลิตเพื่อสร้างนวัตกรรมไม้ยางพารา หวังจะกระตุ้นการใช้วัตถุดิบอย่างรู้คุณค่าและเน้นเพิ่มมูลค่าการผลิตให้มากขึ้นเพื่อตอบสนองตลาดเฟอร์นิเจอร์ในจีน

ตลอดจนริเริ่มคลัสเตอร์ไม้ยางพารา ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2548 และจะปิดโครงการปีนี้ (2553) แต่อย่างไรก็ดี สายป่านการรวมตัวและเชื่อมโยงกันมานาน ได้สร้างโรงงานอุตสาหกรรมไม้ยางพารากว่า 22 โรง

และโรงงานจำนวน 9 โรงได้ร่วมกันจัดตั้งบริษัท และลงหุ้นกันเพื่อเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ไว้สานต่อเจตนารมณ์และผลักดันกลุ่มธุรกิจให้เติบโตไม่หยุด

มาถึงอีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่มีกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดอย่างสูง นั่นคือ ปาล์มน้ำมัน โดยมีการตั้งกลุ่มคลัสเตอร์ เริ่มจากกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขยายต่อไปยังชุมพร แล้วส่งต่อสู่กระบี่ในปีนี ซึ่งผลสำเร็จดูได้จากการช่วยเพิ่มมูลค่าชาวไร่ ปรับกระบวนการทัศนคติต้นทุน และแนะนำวิธีบริหารจัดการไร่ได้ดีขึ้น โดยทำงานร่วมกับเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

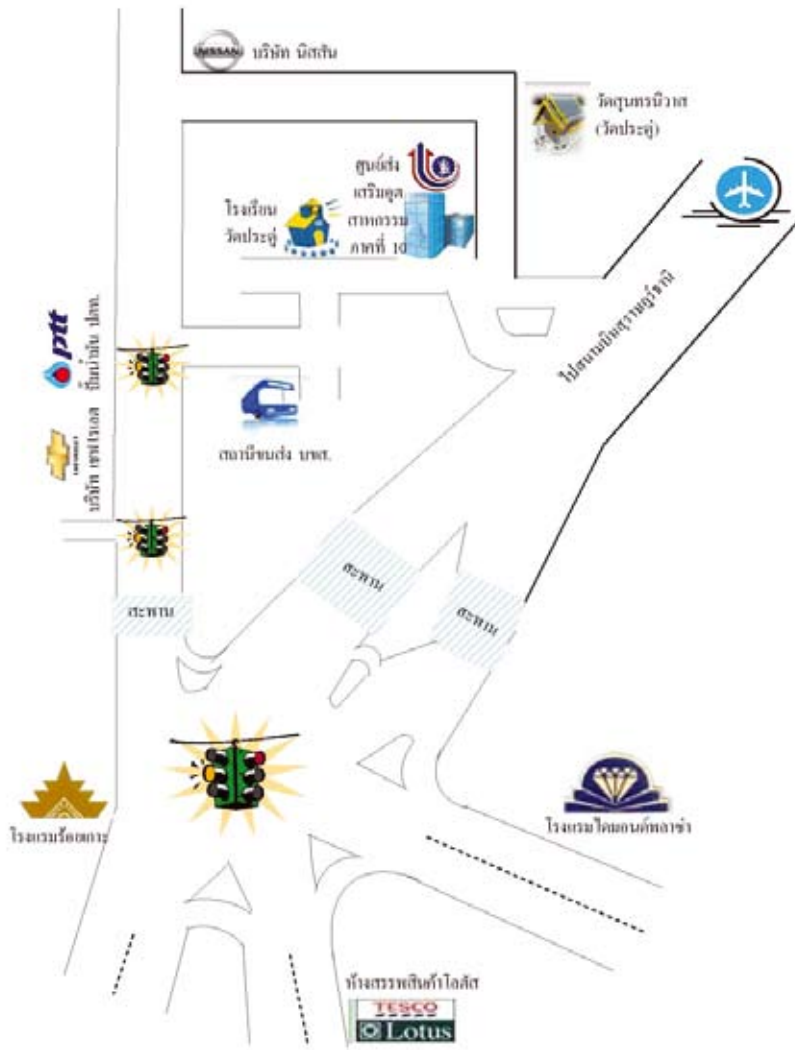
นอกจากนั้นทางศูนย์ฯ ภาค 10 ยังได้งบประมาณจากกลุ่มจังหวัดอ่าวไทยกว่า 5 ล้านบาท เพื่อจัดตั้งศูนย์ทดสอบแร่ธาตุอาหารปาล์มน้ำมัน โดยจะเอาใบของต้นปาล์มมาทดสอบ เพื่อจะศึกษาว่าต้นปาล์มนั้นขาดแร่ธาตุอะไร เกษตรกรจะไม่ต้องเหวี่ยงแหใส่ปุ๋ยโดยไม่จำเป็น จึงช่วยลดต้นทุนจากการใส่ปุ๋ย และมีทางเลือกมากกว่านำเข้าเพียงอย่างเดียว

ทั้งยังประสานงานกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ช่วยฝึกอบรมเกษตรกรให้มีความรู้ โดยศูนย์ฯภาค10 พร้อมสนับสนุนและดำเนินการจัดจ้างจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆเพื่อสนองตอบความต้องการของเกษตรกร

ผอ. สุราษฎร์ เล่าว่า ยังมีโครงการที่ใช้งบประมาณของจังหวัดอีก 3,037,000 บาท เพื่อทำโครงการเปลี่ยนวัสดุเหลือใช้เป็นผลิตภัณฑ์ถ่านอัดแท่ง ที่มีแพ็คเกจสวยงาม ซึ่งดำเนินการผ่านศูนย์ฯบ่มเพาะผู้ประกอบการแล้วดึงผู้ประกอบการมาเข้าร่วมโครงการผลิตถ่านที่สมบูรณ์แบบออกสู่ตลาด และหวังให้เกิดการสนับสนุนธุรกิจอื่น เช่น อุตสาหกรรมยางพารา หรือปาล์มน้ำมันได้ด้วย

ส่วนอาหารทะเลแปรรูปได้สร้างคลัสเตอร์ผู้ประกอบการกว่า 30 รายอยู่ที่พังงา เน้นนวัตกรรมยืดอายุอาหาร และปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ จากนั้นก็จะประสานกับจังหวัดให้ช่วยเหลือด้านการตลาด ขณะเดียวกันก็พยายามพัฒนา ทดลองผลิตหรือคัดเลือกเครื่องจักรที่มีการใช้นวัตกรรมเข้ามาเสริมทัพ

และไม่เพียงดูแลแต่ละอุตสาหกรรมเท่านั้น ศูนย์ฯภาค 10 ยังต้องกำหนดนโยบายโดยพิจารณาจากปัญหาที่แท้จริงของผู้ประกอบการ

นั่นคือผู้ประกอบการมักมีปัญหาด้านบุคลากร ทำให้ต้องใช้เครื่องมือด้านการฝึกอบรม (Training Fund) โดยจะส่งที่ปรึกษาเข้ามาในองค์กร (In-house) ผ่านโครงการ TF เพื่อสร้างคนที่มีจริยธรรม ทั้งหัวหน้างานและภาพรวมองค์กร ร่วมกันพัฒนาสร้างวัฒนธรรมองค์กรขึ้นมา ตลอดจนแก้ปัญหาการผลิตขาดแคลนแรงงานฝีมือ หลังจากใช้โครงการ CF ไปก่อนหน้านี้

ผลสำเร็จต้องวัดได้เป็นรูปธรรม

ผอ. สุราษฎร์ บอกต่อว่า การยอมรับของศูนย์โดดเด่นมากเรื่องไม้ยางพารา เพราะเชื่อในความสามารของผู้บริหาร และความจริงใจเป็นสำคัญ พร้อมดูแลต่อเนื่อง เรียกประชุม และแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันทุกเดือน

ส่วนปาล์มน้ำมันนั้น โรงงานปาล์มถือว่าสดีใส่กลุ่มเกษตรกรกำลังเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้มีปริมาณน้ำมัน 17-20% และปรับกลยุทธ์เพิ่มพลังการผลิตจาก 45 เป็น 90 ตัน ช่วยกันแก้ปัญหาหน้าเสีย และ

การสูญเสียวัสดุ สามารถแปรแก้สจากน้ำเสีย เป็นไบโอแก๊สให้กับโรงงานอุตสาหกรรมอื่นได้ด้วย

ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่ภาคใต้ตอนบนมีที่ปริญา น้อย เมื่อปี 2551 ทางศูนย์ภาค 10 ได้ส่งโครงการสร้างและพัฒนาที่ปริญาจากผู้ประกอบการเอง (Service Provider) เปรียบเหมือนหมอโรงงานเข้าไปตรวจสุขภาพโรงงาน ทั้งที่สุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพรรวมกว่า 100 คน โดยจะตรวจสุขภาพโรงงานตัวเองก่อน เพื่อวินิจฉัยสถานประกอบการอื่นได้ และทำหน้าที่แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

พวกเขาจะเอาความรู้ความสามารถมาจัดตั้งที่ปริญาแยกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม แล้วกระจายไปอยู่ในกลุ่มวินิจัย กลุ่มวิศวกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มการบริหารจัดการ

ส่วนรางวัลการันตีความสำเร็จของศูนย์ฯ ภาค 10 ได้แก่ รางวัลที่ได้จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านคอมพิวเตอร์ (ICT) และรางวัลรองชนะเลิศ KM ประเภทหน่วยงานในปี 2552 ทำให้ทุกคนในองค์กรปรับตัวให้มีความพร้อม และกระตุ้นให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมละลายพฤติกรรม เกิดการทำงานที่ไหลลื่น ทั้งยังให้ความสำคัญกับระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์สั่งการทำงานโดยใช้คอมพิวเตอร์อย่างเต็มรูปแบบ

และไม่อาจปฏิเสธว่าความพยายามเต็มกำลังเหล่านี้ ส่งผลให้งบประมาณจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 ล้านบาทในปีหน้า (2554) อนุมัติให้นำมากระตุ้นและสานต่ออุตสาหกรรมไม้ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ตลอดจนวางแผนจะขยายความช่วยเหลือไปยังจังหวัดติดอ่าวไทย อย่างนครศรีธรรมราช พัทลุง และส่งเสริมกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว ด้วยการนำสินค้าอุตสาหกรรมหรือวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นสินค้าประจำจังหวัด

โดยมีเป้าหมายจะพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้เติบโตและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศอย่างต่อเนื่อง ■

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10

เลขที่ 131 หมู่ที่ 2 ถนนเทพรัตนกวี ตำบลวัดประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000 โทรศัพท์ (077) 200 395-8 โทรสาร (077) 200 449

รายชื่อจังหวัดในความรับผิดชอบ

สุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต พังงา ระนองและชุมพร

ทวิ แก้วมณี

พอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11

ยกระดับคุณภาพชีวิต ชายแดนภาคใต้

เหตุการณ์ความไม่สงบ
ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้
ไม่อาจหยุดยั้งวิสัยทัศน์
ที่จะผลักดันภูมิภาคนี้
ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์กลาง
ของอุตสาหกรรม
ยางพารา อาหารทะเล และ
ศูนย์กลางของการเชื่อมโยง-ต่อเรือ
ให้สอดคล้องกับอาชีพคนท้องถิ่นที่นี่
และตามแนวคิด Creative Economy
ของรัฐบาล

เขตจังหวัดที่อยู่ในภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่
จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สตูล
ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งอยู่ในการดูแล
ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 ยังคงมี
ความเหลื่อมล้ำกันทางด้านเศรษฐกิจอยู่มาก
โดยเฉพาะในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

จึงเป็นหน้าที่ของศูนย์ฯ ต้องเข้าไปช่วยดูแล
ประเด็นดังกล่าวควบคู่ไปกับการทำงานร่วมกัน
กับหน่วยงานราชการอื่นๆ

นายทวิ แก้วมณี ผู้อำนวยการศูนย์
ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 เปิดเผยรายละเอียดว่า ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมแห่งนี้ดูแล
ครอบคลุมตั้งแต่ในเขต 3 จังหวัดชายแดน
ภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดยะลา ปัตตานี
และนราธิวาส ถือเป็นพื้นที่ที่ศูนย์ฯ ให้ความสำคัญ
เป็นพิเศษ เนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่

ต้องการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจให้กับคนในพื้นที่นี้ เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรง กอปรกับเป็นเป้าหมายของศูนย์ฯ เองด้วยที่ต้องการให้คนในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้สามารถพัฒนาตนเองให้หลุดพ้นจากความยากจนด้วย

พัฒนาอาชีพหลักของคนปักษ์ใต้

อย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในพื้นที่ภาคใต้ ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกี่ยวกับการทำสวนยางพารา และการประมง ดังนั้นสิ่งที่ศูนย์ฯ ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 จะเข้าไปให้การส่งเสริมนั้น ก็จะต้องวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและการดำรงชีวิตของคนในพื้นที่

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมภาคที่ 11 บอกว่า สิ่งที่จะพัฒนาในเขต 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จะเน้นพัฒนาทางด้านยางพาราและการต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพืชเศรษฐกิจ รวมทั้งเกษตรกรรมอื่นๆ

ปัจจุบัน สัดส่วนของการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าอยู่ในระดับน้อยมากเพียง 11.8% เท่านั้น ทำให้เกิดการตั้งเป้าหมายมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้ได้ 60%

นอกจากนั้น ยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาการประมงของคนในพื้นที่ ตลอดจนการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะรองรับกับอาชีพการประมงหรือการท่องเที่ยวทางทะเลของคนในท้องถิ่นได้ดี

“ผมมองเรื่องของ Creative Economy ตามแนวนโยบายที่รัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่ง 3 แนวทางหลักๆ ที่ศูนย์ฯ ส่งเสริมฯ จะเข้าไปดูแลนั้น ผมคิดว่าครอบคลุมทั้งหมด เพราะส่วนใหญ่ก็ทำอาชีพสวนยางและประมง แต่บางครั้งคนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ เราก็ต้องเข้าไปให้ความรู้เขา และมองว่าควรจะพัฒนาต่อยอดให้เขามีการพัฒนาด้วยตัวเองอย่างไร”

การเน้นการพัฒนาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นี้ ผอ. ทวี บอกอย่างอารมณ์ดีว่า จังหวัดอื่นๆ ก็ให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน ไม่ได้ทิ้งกันไปไหน แต่เหตุผลสำคัญคือ ต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนที่นี่ให้ดีขึ้นทัดเทียมกับส่วนอื่นๆ เพราะพื้นที่นี้มีปัญหาด้านความปลอดภัย ประชาชนเองก็ไม่มีจิตใจที่จะออกมาทำมาหากินเพราะหวาดระแวง ทำให้เศรษฐกิจของที่นี่แยลงเรื่อยๆ หากสามารถเข้าไปดำเนินการด้านนี้ได้จะช่วยคลายปัญหาลงได้มาก

27 โครงการพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน

วิธีการทำงานของศูนย์ฯ แห่งนี้ อาจจะไม่แตกต่างจากภาคอื่นๆ มากนัก แต่ความยากง่ายย่อมมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะการเข้าไปพบปะหรือทำความเข้าใจกับคนในพื้นที่ให้ได้ก่อนว่าทางศูนย์ฯ จะเข้ามาช่วยพัฒนาชุมชนได้อย่างไร

ดังนั้นการลงพื้นที่บ่อยครั้งจึงถือเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดประตูศูนย์ฯ เพื่อเชื้อเชิญคนในชุมชนและผู้ประกอบการในพื้นที่เดินเข้ามาหา

“ปัญหาหนกอย่างนี้ ทางเจ้าหน้าที่เราเองก็ต้องมีจิตสาธารณะอยู่แล้ว และต้องขยันทำงานให้มากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า ในภาคใต้มีปัญหาเรื่องความปลอดภัย คนไม่กล้าออกจากบ้านไปทำงาน เราต้องพยายามทำอย่างไรก็ได้ให้เขาอยู่รอดได้ทั้งด้านเศรษฐกิจและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน”

โครงการ Hand in Hand เป็นโครงการหนึ่งที่ศูนย์ฯ ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 เข้าไปร่วมขับเคลื่อน โดยโครงการฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความอยู่กินดีให้กับประชาชนที่เดือดร้อนจากการไม่มีงานทำในพื้นที่ และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของผู้ประกอบการในพื้นที่ ทั้งนี้โครงการเป็นความร่วมมือของหลายๆ ส่วนทั้งภาครัฐ-ภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่ กิจกรรมของโครงการในช่วงเริ่มต้นของปีงบประมาณ 2553 จะเน้นการพัฒนาศูนย์กลางซึ่งเป็นราษฎรในพื้นที่อำเภอหรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นอำเภอนำร่องโดยฝึกอบรมฝีมือทักษะด้านการตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยเน้นให้มีประสิทธิภาพใช้จักรเย็บผ้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ โครงการ Hand in Hand ที่อำเภอหรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ขณะนี้ได้มีการผลิตสินค้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกประเทศอเมริกาและยุโรป โดยจ้างงานราษฎรแล้วทั้งสิ้นจำนวน 130 คน มาเป็นระยะเวลา 8 เดือน ซึ่งสินค้าที่ผลิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับจากลูกค้าต่างประเทศ ซึ่งราษฎรที่ทำงานมีรายได้ประมาณ 4,500 -6,000 บาทต่อคนต่อเดือน โดยโครงการคาดว่าจะสามารถจ้างงานราษฎรได้ครบ 300 คน ภายในเดือนกันยายน 2553

ในปีงบประมาณ 2554 โครงการ Hand in Hand ได้ขยายเพิ่มพื้นที่เพิ่มอีก 1 แห่งที่ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา เพื่อให้สามารถช่วยเหลือความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยได้ตั้งงบประมาณจำนวน 42 ล้านบาท เพื่อใช้ดำเนินงานในพื้นที่ดังกล่าว โดยขณะนี้ได้เริ่มงานในเรื่องการเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานของการประกอบการ และการพัฒนาศูนย์กลางบางส่วน

สุเทพ ตันติวิรสุด

พอ.ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

ลดต้นทุน เพิ่มดีไซน์ สร้างต้นแบบ เครื่องปั้นดินเผาไทย

ศูนย์เซรามิกลำปาง
โรงเรียนต้นแบบของประเทศ
มีความพร้อมเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์
ในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ
ในเรื่องลดต้นทุนจากกระบวนการ
ผลิต และการดีไซน์ ให้เป็นอาวุธ
หลักใช้ต่อสู้กับเวทีการแข่งขัน
ในตลาดทั้งในและต่างประเทศ

คงไม่มีใครปฏิเสธว่า ลำปางคือแหล่งการผลิต
เซรามิกชั้นยอดของเมืองไทย เพราะที่นี่คือแหล่ง
รวมผู้ประกอบการที่มีฝีมือและความชำนาญในงาน
ศิลปะจนสามารถพัฒนาตนเองเข้ามาโดดเด่นบน
ถนนการค้าเชิงพาณิชย์ได้ไม่ยาก

สุเทพ ตันติวิโรสุต ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกเปิดเผยว่า ศูนย์อุตสาหกรรมเซรามิกกล้าปาง ถือเป็นแหล่งเรียนรู้ของอุตสาหกรรมเซรามิกต้นแบบของประเทศไทย หากใครต้องการเข้ามาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเซรามิกทั้งหมดต้องมาที่นี่ที่เดียวเท่านั้น

สำหรับศูนย์เซรามิกกล้าปางมีการพัฒนาต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน จนมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศและทั่วโลกเช่นนี้ ส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากความร่วมมือกันในการทำงาน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ทำงานร่วมกันมาโดยตลอด

ทำงานร่วมกันแบบ 2 ways

ผอ.ศูนย์เซรามิกกล่าวว่า การทำงานของศูนย์เซรามิกเป็นการทำงานแบบ 2 ways คือ หน่วยงานภาครัฐเดินหน้าเข้าไปพบปะพูดคุยกับผู้ประกอบการเอง และในทางกลับกันก็มีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยเข้ามาหารัฐที่ศูนย์แห่งนี้

“ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำทางด้านเทคนิค กระบวนการทางด้านการผลิต หรือเกี่ยวกับการจัดเตรียมวัสดุที่เขาต้องการให้เราแนะนำเทคนิคใหม่ๆ เพื่อที่เขาจะนำไปปรับปรุงกระบวนการผลิตของเขาเองที่บ้าน”

เกี่ยวกับกระแสการตอบรับในด้านการทำงานร่วมกันกับชุมชน หรือผู้ประกอบการที่นี่ ถือว่าได้ผลดีเกินคาด ทั้งสองฝ่ายให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ทำให้การทำงานง่ายขึ้นมาก โดยเฉพาะเวลาที่ทางศูนย์ฯมีคำแนะนำใหม่ๆ หรือมีการเปิดอบรมให้ความรู้แก่พวกเขา

เน้นลดต้นทุน-เพิ่มดีไซน์

งานหลักๆ ของศูนย์เซรามิกกล้าปางที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ จะเน้นการพัฒนาด้านกระบวนการผลิตเกี่ยวกับการลดต้นทุนการผลิตเป็นสิ่งแรกๆ เพราะพบว่ายังมีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการผลิต

“หากศูนย์เซรามิกสามารถแนะนำ หรือหาแนวทางด้านการลดต้นทุนทางการผลิตให้ผู้ประกอบการได้ จะทำให้เขาสามารถแข่งขันกับ ผู้ประกอบการรายอื่นๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ไม่ยาก เป็นการส่งเสริมความเข้มแข็งทางด้านธุรกิจให้กับผู้ประกอบการไปในตัว ซึ่งปัจจุบันนี้เรื่องต้นทุนการผลิตถือเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกๆ ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการแข่งขันการทำธุรกิจ ยิ่งต้นทุนต่ำมากเท่าไร ยิ่งส่งผลดีต่อผู้ประกอบการเอง แต่ทั้งนี้ต้องมีการควบคุม คุณภาพการผลิตให้อยู่ในระดับที่ดีด้วยทุกอย่างจึงจะลงตัว”

ศูนย์เซรามิกแห่งนี้ ดูแลผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจรวมกันเป็นจำนวนทั้งสิ้น 200 ราย โดย 1 ใน 3 คิดเป็นจำนวนผู้ประกอบการเฉพาะที่กล้าปางเพียงแห่งเดียว ซึ่งถือว่าใหญ่ที่สุดในย่านนี้

นอกจากนี้ ศูนย์เซรามิกยังจะเน้นให้ผู้ประกอบการพยายามทำความเข้าใจและศึกษาเกี่ยวกับการดีไซน์ให้มากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาทางศูนย์แห่งนี้มีการจัดฝึกอบรมต่อเนื่องให้กับผู้ประกอบการ ตลอดจนส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปแนะนำโดยตรงถึงบ้านก็มี

“งานเซรามิก คือ งานขายดีไซน์ ถ้าผู้ผลิตยังทำการผลิตในรูปแบบเดิมๆ อยู่ก็อยู่ไม่ได้ ในยุคที่การแข่งขันในตลาดที่แข่งขันกันด้วยเรื่องของต้นทุนการผลิตที่ต่ำและด้วยดีไซน์ที่สวยงาม และแปลก ทางศูนย์ของเราจึงเน้นการพัฒนาใน 2 เรื่องนี้มาก”

เมื่อทางศูนย์เซรามิกได้สื่อกออกไปยังผู้ประกอบการในพื้นที่รับทราบเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมของทางศูนย์ ก็ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี เพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่มองเห็นเช่นเดียวกันว่าสิ่งเหล่านี้คือช่องทางในการทำธุรกิจที่หน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้การสนับสนุนพวกเขาอย่างจริงจัง

ตัวอย่างหนึ่งของการทำงานของศูนย์ฯ ที่ผ่านมาก็คือ มีการเปิดรับการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบ ซึ่งมีผู้ประกอบการรายใหญ่ในพื้นที่ กว่า 10 รายส่งพนักงานเข้ามาอบรม นอกจากนี้ยังมีผู้ประกอบการรายเล็กอีกจำนวนมากที่ขอให้ทางศูนย์ฯ ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปแนะนำทั้งเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิตของเขาและเรื่องดีไซน์ถึงโรงงาน

เซรามิกไทยสร้างรายได้นับหมื่นล้าน

นี่ถือเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจของคนลำปางและศูนย์เซรามิกแห่งนี้ ในการช่วยเหลือประเทศชาติในแง่การสร้างรายได้จากการส่งออก โดยเฉพาะในแต่ละปีผู้ประกอบการเซรามิกส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกคิดเป็นมูลค่า 3,000 ล้านบาท จากมูลค่าส่งออกรวมๆ 30,000 ล้านบาทของประเทศ

“ผู้ประกอบการที่มีความภูมิใจกันมากที่ผลิตภัณฑ์ของพวกเขาสามารถทำรายได้ให้กับประเทศมากมายเช่นนี้ โดยสินค้าหลักๆที่ส่งออกก็มีหลากหลายรูปแบบ เช่น แจกัน ของประดับ ของโชว์ เป็นต้น แต่หากพูดถึงความโดดเด่นของที่นี่แล้ว หากไม่พูดถึง ชามตราไก่ ที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของที่นี่ก็คงไม่ได้ เพราะชามตราไก่ อันโด่งดังทำให้คนทั่วไปรู้จักลำปาง”

ผอ.สุเทพ กล่าวอีกว่า ในแต่ละปี ศูนย์แห่งนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ 8-9 ล้านบาท แต่ปีงบประมาณปี 2553 ได้รับบพิเศษเพิ่มขึ้นราว 10 ล้านบาท เพราะทางศูนย์ต้องทำการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์พิเศษที่จะช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ไม่มีทุนทรัพย์ในการจัดหาจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้

โดยทางศูนย์เซรามิกแห่งนี้จะเปิดประตูต้อนรับผู้ประกอบการที่เดือดร้อนทุกรายเพื่อให้พวกเขาสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นๆได้ และเมื่อเร็วๆ นี้ ทางศูนย์ได้ทำการเปิดห้องทดสอบผลิตภัณฑ์เป็นครั้งแรกและแห่งแรกตามมาตรฐาน ISO 17025 ที่ผ่านการรับรองเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หากผู้ประกอบการรายใดต้องการใช้ทดสอบดังกล่าวก็สามารถติดต่อเข้ามาที่ศูนย์เซรามิกลำปางได้เลยทันที

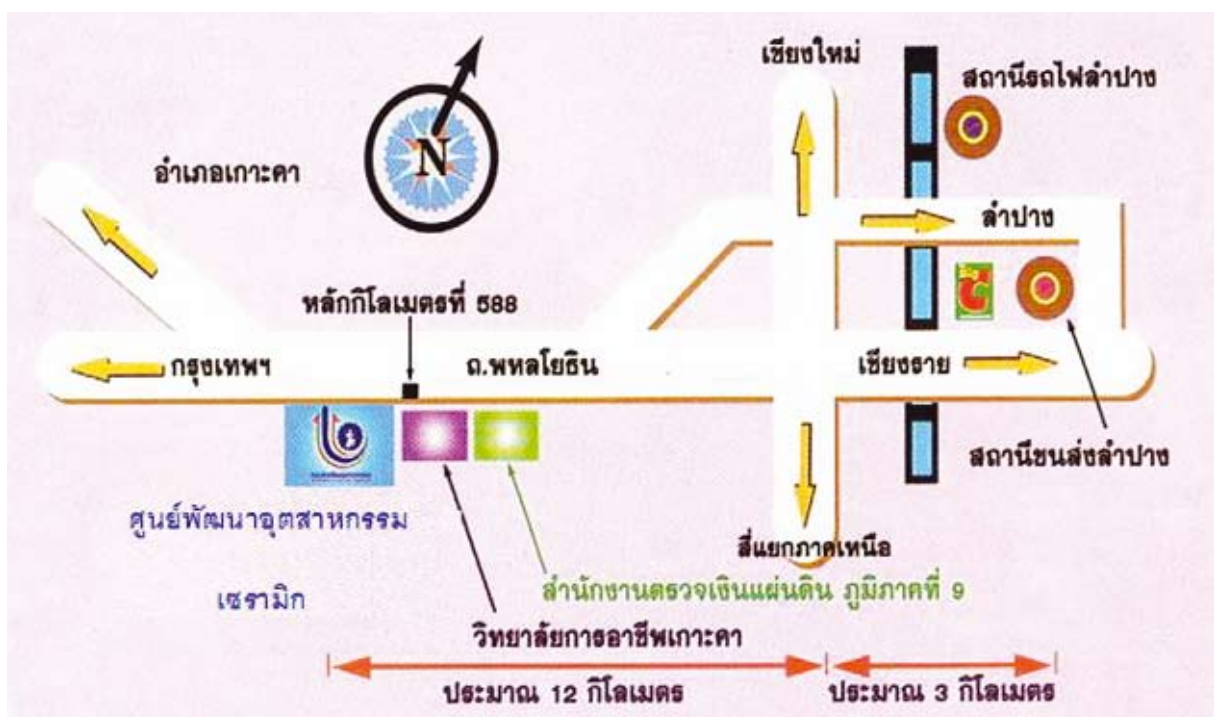
“ผู้ประกอบการอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานบ้างเล็กน้อย แต่ศูนย์ที่นี่คิดค่าบริการที่ถูกกว่าห้องทดสอบอื่นๆ แน่แน่นอน”

สำหรับห้องทดสอบผลิตภัณฑ์แห่งนี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาฝีมือของตนเองเกิดขึ้น โดยเฉพาะเทคนิคทางด้านการผลิต และหากผู้ประกอบการมีปัญหาทางศูนย์ก็ยินดีให้ความช่วยเหลือ

เรียกได้ว่าทุกปัญหา ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก มีทางออกและจะอยู่เคียงข้างผู้ประกอบการ

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

424 หมู่ 2 ถนนพหลโยธิน ตำบลท่าศาลา
อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง 52130
โทร. (054) 281 884, (054) 282 375 - 6
โทรสาร (054) 281 885

ประเภทสมาชิก

- ☐ ผู้ประกอบการ บริษัท ห้างร้าน
ธนาคาร ฯลฯ
- ☐ หน่วยงานราชการสังกัดกระทรวง
อุตสาหกรรม
- ☐ หน่วยงานราชการ
- ☐ สถาบันการศึกษา
- ☐ ประชาชนทั่วไป
- ☐ อื่นๆ.....

โปรดกรอกข้อมูลโดยละเอียด
เพื่อประโยชน์ในการแจ้งข่าวกิจกรรม

ข้อมูลส่วนตัว

วันที่สมัคร.....

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

ชื่อผู้สมัคร.....นามสกุล.....

บริษัท/หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

โทรสาร.....ตำแหน่ง.....

อีเมล.....

เว็บไซต์บริษัท.....

แบบสอบถาม

1. ผลิตภัณฑ์หลักที่ท่านผลิตคือ.....
2. ท่านรู้จักวารสารนี้จาก.....
3. ข้อมูลที่ท่านต้องการคือ.....
4. ประโยชน์ที่ได้จากวารสารคือ.....
5. เนื้อหาสาระของวารสารอุตสาหกรรมสารอยู่ในชั้น
 - ☐ ดีที่สุด
 - ☐ ดีมาก
 - ☐ ดี
 - ☐ พอใช้
 - ☐ ต้องปรับปรุง
6. การออกแบบปกและรูปเล่ม
 - ☐ ดีที่สุด
 - ☐ ดีมาก
 - ☐ ดี
 - ☐ พอใช้
 - ☐ ต้องปรับปรุง
7. ข้อมูลที่ท่านต้องการมากที่สุด
 - ☐ การตลาด
 - ☐ การให้บริการ
 - ☐ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ
 - ☐ ข้อมูลทั่วไป
 - ☐ อื่นๆ ระบุ.....
8. ท่านชอบคอลัมน์ไหนมากที่สุด
 - ☐ Interview(สัมภาษณ์)
 - ☐ Product Design(ออกแบบผลิตภัณฑ์)
 - ☐ Good Governance(ธรรมาภิบาล)
 - ☐ SMEs Profile(แนวคิดจากผู้ประกอบการ)
 - ☐ Special Report(ข้อมูลอุตสาหกรรม)
 - ☐ Innovation(นวัตกรรม)
 - ☐ SMEs Focus(เจาะลึกเฉพาะเรื่อง)
 - ☐ Book Corner
 - ☐ อื่นๆ ระบุ.....
9. ท่านได้นำข้อมูลจากวารสารอุตสาหกรรมสารไปใช้ประโยชน์แก่ท่าน
 - ☐ มากที่สุด
 - ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
 - ☐ ไม่ได้ใช้ประโยชน์
10. ความพึงพอใจของท่านที่ได้รับจากวารสารอุตสาหกรรมสารเทียบเป็นคะแนนได้เท่ากับ
 - ☐ 91-100 คะแนน
 - ☐ 81-90 คะแนน
 - ☐ 71-80 คะแนน
 - ☐ 61-70 คะแนน
 - ☐ ต่ำกว่า 50 คะแนน
 - ☐ 51-60 คะแนน

การขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สนับสนุนด้านวิชาการ
ใบอนุญาตเลขที่ ๐๐๐/๒๕๕๓

สนับสนุนด้านบรรจุภัณฑ์
ใบอนุญาตเลขที่ ๐๐๐/๒๕๕๓

สนับสนุนด้านการจัดงาน / นิทรรศการ
ใบอนุญาตเลขที่ ๐๐๐/๒๕๕๓

ประเภทการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- ด้านวิชาการ • ด้านบรรจุภัณฑ์ • ด้านการจัดงาน / นิทรรศการ
- ด้านอื่นๆ (ขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ)

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

1. กรณีขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ด้านวิชาการ ด้านบรรจุภัณฑ์

ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติ คือผู้ขออนุญาตจะต้องเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชุมชนที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้การพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนในด้านวิชาการ ด้านบรรจุภัณฑ์ ภายใต้บทบาทภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และผู้ขออนุญาต จะต้องเป็นผู้ผลิตสินค้า และหรือเป็นผู้ให้บริการเอง

2. กรณีขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ด้านการจัดงาน/นิทรรศการ

ผู้ขออนุญาตต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย หรือมีภาพลักษณ์ของกิจการที่ดี และไม่มีประวัติเสื่อมเสีย ในกรณี ขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ด้านบรรจุภัณฑ์ ผู้ขออนุญาตต้องส่งตัวอย่างบรรจุภัณฑ์ พร้อมภาพพิมพ์ตราสัญลักษณ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมบนบรรจุภัณฑ์ โดยผู้ขออนุญาตยื่นเรื่องขออนุญาตได้ที่หน่วยงาน ในสังกัดกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

การใช้ตราสัญลักษณ์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ คุณกัลลศิญา ชุมศรี กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

Ins. 0 2202 4511

Call Center 1358

www.dip.go.th

<http://e-journal.dip.go.th> เว็บไซต์วารสารอุตสาหกรรมสาร

วารสารอุตสาหกรรมสารเป็นวารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ของราชการที่มีอายุยาวนานกว่า 50 ปี เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการส่งเสริมความรู้ ด้านอุตสาหกรรม เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วย แนวโน้มของอุตสาหกรรม กระบวนการผลิต การตลาด การบริหารการจัดการ การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ การให้บริการต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์การอยู่รอด
อย่างยิ่งใหญ่ Brand & Design
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
กันยายน-ตุลาคม 2551

เอสเอ็มอีเกษตรแปรรูป
ยกระดับความได้เปรียบด้วยมูลค่าเพิ่ม
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤศจิกายน-ธันวาคม 2551

อาหารพร้อมทาน อาหารพร้อมปรุง
ปีที่ 52 ฉบับเดือน
มกราคม-กุมภาพันธ์ 2552

พลิกบทบาทการให้บริการ SMEs
ปีที่ 52 ฉบับเดือน
มีนาคม-เมษายน 2552

โอกาสทางธุรกิจ ชา-กาแฟ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
กรกฎาคม-สิงหาคม 2551

อุตสาหกรรมสนับสนุนฐานราก
การผลิตภาคอุตสาหกรรมทุกมิติ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤษภาคม-มิถุนายน 2551

เพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
มีนาคม-เมษายน 2551

Frozen food
อาหารแช่แข็งเติมโตทั่วโลก
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
มกราคม-กุมภาพันธ์ 2551

เพิ่มมูลค่า ข้าวไทย
ปีที่ 51 ฉบับเดือน
พฤศจิกายน-ธันวาคม 2550

โอกาสและธุรกิจ ขนมไทย
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
กันยายน-ตุลาคม 2550

โลจิสติกส์ เพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรม
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
กรกฎาคม-สิงหาคม 2550

ธุรกิจ SMEs ผู้ประกอบการสตรี
ปีที่ 50 ฉบับเดือน
พฤษภาคม-มิถุนายน 2550

สมัครเป็นสมาชิกได้ที่ :

วารสารอุตสาหกรรม กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กทม. 10400
 สมัครผ่านเครื่องแฟกซ์ที่หมายเลข 0 2354 3299

สมัครผ่านเว็บไซต์วารสาร <http://e-journal.dip.go.th>